

A photograph of a person wearing a green long-sleeved shirt, a green bicycle helmet, and glasses. They are holding a large, dark-colored fish horizontally in front of their face. To the left, another person's arm in a bright green sleeve is visible, also holding the fish. The background shows green trees and a white building.

AASTAST 1925

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

OKTOOBER 2019

MILANG

HETK HINGETÕMBEKS

ANDREA JAGUR
peatoimetaja

Kui Andrea koolimajja jõudis, olid tunnid juba alanud ja märkamatult kätte jõudnud abituurium. Kaks aastat Treffneris on möödunud lin-nulennul - kokku 11 aastat haridus-teed, kuid tunnen ennast ikkagi pi-sikese röövliplikana, kellel on veel palju õppida, areneda ja saavutada. Mäletan vägagi selgelt, kuidas pisi-ke Andrea oma aabitsa, kahe pat-si ja suure hambavahega poseeris esimese klassi pildil. Samasuguse lootusrikka tundega tatsasin 2017. aastal suurte eesmärkidega juba uue kooli poole. Hoolimata raske-test hetkedest ja mõningatest eba-õnnestumistest, on gümnaasium olnud imeline aeg ja suuresti tänu mind igapäevaselt ümbritsevatele inimestele. Nüüd oleks ka viima-ne hetk hakata hindama nendega veedetud ja järele jäänud aega. Ilm-selt praegu oleks ka paras aeg ning koht, et tänada enda klassi, E17, kellega on mul tõsiselt vedanud, ai-täh!

KEELETOIMETUS

Kirke Laura Allik
Aadi Parhomenko
Grethen Saar
Lulu Inari Ottilia Vase

KÜLJENDUS

Anette Habanen
Ela Lõhmus
Olaf Tamm

FOTOGRAAFID

Kristiina Ernits
Erik Hõim
Elisabeth Prants

KAANEPIILT

Lisete Nukk

Meil, abiturientidel, on ees oota-mas ootusärev ja hirmutav aeg, kui ühest või teisest tehtud valikust võib sõltuda edaspidine elu. Ilm-selt oleks veel viimane moment enne karmi talve, raskeid pingutu-si ning eksameid, et võtta hetk hin-getõmbeks ja mõtlemiseks. Minu isiklikud mõttetriivimised jõuavad tihtipeale välja heade mälestuste-ni. Üheks nendest on seljataha jää-nud suvi. Küllap oleks kasulik teha väike tagasivaade soojale ja mure-deta suvele. Mida ta õpetas? Miks oli just see suvi eriline? Arvatavas-ti polnud ma ainus, kes sel suvel töötas. Hoolimata viltu vaatami-sest sellele teemale, ei arva ma, et see peaks olema tabu, vaid just jul-ge samm ja uus kogemus. See õpe-tas mulle iseseisvust ja sõltumatust rohkem kui ma seda kunagi koolis oleksin õppinud.. Ma sain võima-luse reisida rohkem kui kunagi va-rem ja seda täiesti omapead. Suvel jätkus seiklusi Eestist Taimaani ja

TOIMETUS

Hanna Anepaio
Grete Isabel Huik
Maryleen Karise
Rachel Kõllo
Markus Laanoja
Mari Leito
Mari Lepp
Anne-Liisa Maasik
Kirke Niinemets
Elo Saal
Liisbet Teema
Sirely Veri

JUHENDAJA

Age Salo

PEATOIMETAJA

Andrea Jagur

ka sügisel õnnestus mul ette võtta reis Ühendkuningriikidesse. Mida rohkem riike ja erinevaid inimesi näen, seda enam mõistan, miks rei-simine kui selline on tähtis. Jättes välja haridusliku ja meelelahutus-liku aspekti kasvatab see tolerant-sust ja eneseteadlikkust. Võimalus näha eluolu ja rahvusi väljaspool pisikest Eestimaad, kus nii mõnigi käib silmad kaetud ja kõrvad kin-ni, on oluline. Siis me ei vaatakski tänaval kõndivale teisest rahvusest inimesele järele. Lapsed ei küsiks vanematelt, miks need naised mu-sitavad ja onud hoiavad käest kinni, kui neile oleks juba kodus tutvusta-tud välismaailma, kus pere ei pruu-gi olla ainult klassikaline ema-isa-laps. Võiks öelda, et empaatiavõime on ühe 21.sajandi inimese tähtsaim omadus ning selle kasvatamine al-gab kodust, koolist ja meid ümbrit-sevatest inimestest.

Hoidkem üksteist ja näi-dakem sallivust!

HUGO KIIDAB:

õpetajaid, kes valmistavad õpilasi konkursiteks ette

MAURUS LAIDAB:

tunnis tukkuivaid õpilasi

ÕNNITLEME:

Tiina Pluum	07.10
Priidu Beier	16.10
Margit Augla	19.10
Eha Paabo	19.10
Heivo Kikkatalo	24.10
Joana Jõgela	04.11
Hando Tinni	05.11
Ljubov Titova	17.11
Monika Piirimäe	26.11

TRADITSIOONILINE SÜGISPIKNIK

10.septembril veetis terve koolipere aega Taevaskojas. Päeva alguses sai pidada piknikut ja vestelda klassikaaslastega. Ülesandeks oli ka teha klassi pusle, kus iga inimene sai ära värvida tüki, mis tervikuna näitas klassi värvikust ja erinevust. Päeva teises pooles olid etteval-mistatud mitmed huvitavad tegevused.

Kõigepealt oli soojendus ning sellele järgnesid:

- Naistekandmine ja silmaringi küsimustele vastamine
- Alias
- Piiratud vaateväljaga jooksmine ja keerutamine
- Tennispalli täpsusvise ämbrisse
- Limbo
- Keerutamine ja seejärel palli kandmine lusikal
- Võimalikult paljude inimese mahutamine nii, et maad võis puu-dutada vaid kindel arv jalgu, käsi ja päid

10.klassi parimaks osutus 10.a

11.klassidest võitis 11.a

12.klasside seas ning üleüldine võit läks 12.e klassile

Kohvikute õhtu tuleb taas!

21. novembril kell 17.00 toimub Hugo Treffneri Güm-naasiumis traditsiooniks saanud kohvikute õhtu. Õhtu jooksul saab lisaks maitsvale toidule nautida ka meeleolukaid esinemisi! Kõikidel klassidel on võima-lus omavahel võistelda parima kohviku auhinna ni-mel. Balbiino, Farmi, Cinamon, Subway ja mitmed teised sponsorid on välja pannud kõige ägedamatele kohvikutele erinevaid auhindu. Tule ise ja võta sõber ning pere kaasa, kõik on oodatud!

Õpilaskogu president Erich Richard Rosental:

Õpilaskogu uus aasta algas tegusalt ning juhatusel on plaanid, mida alates II perioodist täide viima hakata. Kohe-kohe toimub ka Eesti Õpilasesindus-te Liidu üldkoosolek, kuhu HTG esinajana läheb õpilaskogu aseesimees Getter Kõiv. Sel korral on täpsema vaatluse all HEV seisukoht ning Sotsiaal-sete Garantiide konseptsioon, millega saab tutvuda ka õpilasliidu kodulehel.

Sügispiikniku võitja klassi pusle

MIDA TÄHENDAB MEIE KOOLILEHE NIMI?

AADI PARHOMENKO

Kui näiteks Tallinna Reaalkooli ajalehe nime Reaali Poiss tähendus on ilmselge, siis meie ajalehe Miilangu nime tähendus pole tõenäoliselt enamikule HTG õpilastele teada. „Eesti keele seletava sõnaraamatu“ järgi on sõna miilama tähendus hõõgudes põlema või hõõguma. Seega tähendab Hugo Teffneri Gümnaasiumi ajalehe nimi hõõgudes põlemist või hõõgumist.

ABITURIENDID TAMMSAARE RADADEL

MARI LEITO

Ühel ilusal reedesel sügis-hommikul sõitis Vanemuise alumisest parklast välja neli bussi rõõmsate ja ootusärevil abiturientidega. Ees ootas 12. klasside traditsiooniline õppekäik Vargamäele, A. H. Tammsaare sünnikohta ja muuseumisse.

Kogu abituurium oli jaotatud kaheks gruppiks: esimene grupp alustas õppekäiku Järva-Madise kirikus ning teine grupp Tammsaare muuseumis Vargamäel. Kiriku ja muuseumikülastuse vahel toimus rabamatk Tammsaare-Järva-Madise loodusrajal.

Külas kirjanik Anton Hansen Tammsaarel

Tammsaare muuseum asub kirjanik A. H. Tammsaare sünnikodus. Tulevane kirjanik Anton Hansen sündis 30. jaanuaril 1878. aastal Tammsaare-Põhja talus Vetepere külas Peeter ja Ann Hanseni perre. Anton oli peres neljas laps ning oli oma sünnitaluga seotud esimesed paarkümmend eluaastat. Suur osa tema loomingust on inspireeritud kodukandi inimestest ja pai-

FOTO: MARI LEITO

Tammsaare-Põhja talu: koht on inspiratsiooniks kirjanduslikule Vargamäe talule

kadest. Giid rääkis abiturientidele A. H. Tammsaare vanemate kolimisest tallu Vetepere külas ning kirjaniku lapsepõlvest. Uudistati majamuuseumis, mis asub Antoni vanema venna August Hansen ehitatud elumajas. Põhirõhk on muu-

seumis pandud romaanile „Tõde ja õigus”. Seintelt leiab nii lugusid A. H. Tammsaare perekonnast ja elust Tammsaare-Põhja talus kui ka romaanide tekkelood ning kõigi viie osa kokkuvõtted. Võimalik oli kuulata ka 1976. aasta helisalvestist An-

FOTO: JÜRGEN ÖÖVEL

Kosutav lõuna: kas mulgipudrust on saanud treffneristide uus lemmiktoit?

FOTO: MARI LEITO

Matk Kodru rabas: abituriente saatis terve päeva vältel suurepärane ilm

toni õe Marta Hansen mälestustest elust Vetepere külas. Lisaks renoveeritud elumajale leiab muuseumiõuelt karjalauda, rehielamu, aidad ja saunikute eluhooned. Terve päeva jooksul järgnes õues abiturientidele muuseumikass Anton.

Jumalatest ja Vanapaganast

Kaks gruppi said kokku Vargamäel asuval vabaõhulaval, kus möödunud suvel etendus Paide Teatri suvelavastus „Eesti jumalad”. Etendus sai inspiratsiooni A. H. Tammsaare viimasest romaanist „Põrgupõhja uus Vanapagan”, mille ilmumisest möödub tänavu 80 aastat. Eten- duse lavastaja ja meie kooli vilistlane Jan Teevet rääkis kaheteistkümnendikele „Eesti jumalatest”, tänapäeva inimeste probleemidest ja ühtekuuluvustunde puudumisest. Tema jaoks on üks teatri põhilisi eesmärke inimesed kokku tuua. „Eesti jumalad” etendus Vargamäel kaheteistkümnendal korral ning igal etendusel istus publikus üle neljajaa inimese. Seega sai tema eesmärk oma lavastusega inimesed kokku tuua täidetud. Lähtudes Tammsaare romaanist „Põrgupõhja uus Vana-

Mulgipuder ja rabamatk

Peale loengut oli aeg lõunasöögiks ning traditsiooniliselt pakuti õpilastele ja õpetajatele mulgiputru. Tublimatel olid kaasas isegi oma lusikas ja/või kauss.

Seejärel läksid grupid taas lahku ning suunduti vastavalt kas rabamatkale ja kirikusse või jäadi Tammsaare sünnipaika avastama. Teekond kirikusse oli lihtne, eriti matkaraja lõpus, kui hakkas kostuma kirikukellade mäng, mille järgi oli hea orienteeruda.

Kirikuõpetaja tutvustas abituuriumile Järva-Madise kirikut ja selle ajalugu ning rääkis oma kirikuõpetajaks saamise loo. Õpilased said tutvuda kiriku altariga ning kirikuaias ringi käia.

Päeva lõpetasid bussisõit koju ning õhtune rebaste ristimise show.

FOTO: JÜRGEN ÖÖVEL

Paide Teatri avastaja Jan Teevet: lõhestunud ühiskond peaks kokku

KES ON SIRELY VERI?

GRETE ISABEL HUIK

Käesoleva õppeaasta esimeses numbris saame tuttavaks äärmiselt mitmekülgse, positiivsusest ning tahtejõust pakatava tütarlapsega – 10.e klassivanema, Jõhvist Tartusse gümnaasiumisse tulnud Sirely Veriga.

Mis ajendas Sind Jõhvist HTG-sse tulema?

Juba esimestel kooliaastatel oli mu siht seatud Tartu linnale. Teadsin, et soovin suurena just Tartus õppida. Mäletan kuidas 5. klassis eesti keele tunnis lubas õpetaja tunni lõpus telefonis olla ning koos pinginaabriga vaatasin kinnisvaraportaalist Tartu korterite müügihindu. Mõte pürgida Hugo Treffneri Gümnaasiumi poole tärkas 7. klassis. Jõhvis peeti seda nn. tarkade kooliks, kuhu saamine tundus mulle algselt võimatu. HTG oli mulle teistest koolidest erilisem ning paisis silma eelkõige õpilaste heade õpitulemuste poolest. Aga siin ma nüüd olen, mitte miski pole võimatu, kui tahtejõud on piisavalt suur.

Miks õpid just humanitaarsuunas?

Ausalt öeldes ei oska ma ise ka sellele küsimusele selget vastatust anda. Nimetan end tihti naljatledes inimeseks, kes on reaali mõtlemisega, humanitaari hobidega ning hingelt looduslaps. Kõige hingelähedasemad on mulle aga erinevad keeled ning seetõttu langeski otsus just hu-

manitaarsuuna kasuks. Hetkel olen õnnelik, et just sellise valiku tegin ning ei kahetse midagi.

Kuidas sai Sinust klassivanem? Millised kohustused selle rolliga kaasnenud on?

Klassivanemaks ei tahtnud ma algselt kohe üldse saada. Arvasin, et sellega kaasneb mõttetult palju lisakohustusi ning nägin suuremat potentsiaali mitmes teises klassikaaslas. Kuna olin Jõhvi Põhikoolis ÕE president, oli mu eesmärgiks aga õpilaskogusse saamine. Küsisin kooli sügispiknikul direktorilt, kes meie klassi juures oma mõtteid jagas, et kas ÕK liige peab kindlasti olema (abi)klassivanem. Sain jaatava vastuse ning seega ei jäänud mul muud üle. Hetkel pole aga erilisi kohustusi olnud peale ümarlaul osalemise ja klassi huvide eest seismise, mis olid mu eesmärkide hulgas juba varasemalt. Mõni rahade kogumine ka juurde, aga eks kõik ei olegi üdini roosiline.

Mis hobidega Sa tegeled?

Olen alati olnud 9 ametiga Hunt Kriimsilm. Hetkel olen aga oma üheks peamiseks prioriteediks seadnud õppimise ning raske südamega jätnud kõrvale mitmed hovid. Huvialad, ilma milleta ma kuidagi toime ei tuleks, on koorilaul, võrkpall, ettevõtlus ja lingvistika. Neis kõigis peitub jõud, mis mind lahti lasta ei suvatse. Olen osa ka kooli ajalehettiimist. Vaba aja sisustan mitmete spordialadega ja kirjandusega. Loomes on samuti üks mu hingelähedasemaid huvialasid, olen kunstiinimene.

Mis on Sinu lemmikraamat ja -film?

Mul ei ole kindlat lemmikraamatut või -filmi, millega mul eriline side tekkinud oleks. Filmide seast on seni üheks meelde jäävamaks olnud aga kodumaine „Tõde ja õigus”. Arvan, et selle kommenteerimine pole vajalik, Tanel Toom on loonud midagi paradoksaalset ja pannud noored taas kodumaiste autorite raamatuid neelama. Ma ei saa ka mainimata jätta menufilmi „Bohemian Rhapsody”, kus Rami

“

Nimetan end tihti naljatledes inimeseks, kes on reaali mõtlemisega, humanitaari hobidega ning hingelt looduslaps.

Malek kehastab vapustavalt autentset Freddie Mercury suurt isiksust. Imeline muusika, ehtsana näivad kehastused ja harmooniad – võtab sõnatuks. Ise eelistan tihti filmidele aga raamatuid. Seetõttu ehk polegi mul kindlat meelisteost, olen avatud erinevatele žanritele. Lemmikuteks on kujunenud aga ajaloolist Eesti elu kirjeldavad raamatud ja kodumaised klassikud.

Kuidas Sa pingeid maandad?

Pingete maandamine pole minu jaoks eriti keeruline. Tuleb koraks aeg peatada, jätta kõrvale argimured ja murekohta lahata. Peab jõudma tuumani ja selgeks tegema, mis antud olukorras olukorra pingeliseks muudab.

Vastuolud ei pruugi ehk kohe kaduda, kuid positiivsus ja optimism ei ole mind iial alt vedanud. Ei öelda asjata, et igas olukorras peab jääma optimistlikuks. Minu jaoks on see edasi viiv jõud, mida ma teistelegi jagada soovin.

Milline õpetaja on Sulle seni kõige sümpaatsema mulje jätnud?

Sümpaatseimat õpetajat ma hetkel valima ei hakka. Soovin esmalt põhjalikumalt tutvuda erinevate õppejõudude õpetamisviisidega, enne kui hakkan valima n-ö „lemmikuid”. Esimese perioodi jooksul olen kõrgete ootuste resultaadina kogenud nii positiivseid kui ka negatiivseid üllatusi, seega arvan, et ma ei hakka uljaspäiselt õpetajaid rühmitama.

Mis on Sinu unistuste elukutse?

Usun, et nii minul kui ka paljudel teistel õpilastel on üks ühine suur mure – tulevikuamet on veel täiesti selgusetu ja hägune. Mina ei kujuta hetkel isegi ette, millise suunaga ma lähemalt sooviksin tegeleda, erialast rääkimata. Nagu iga pisipõnn, soovisin ka mina saada kunagi kosmonaudiks, loomaarstiks ja ka advokaadiks, kuid need jäävad pelgalt lapsepõlveunistusteks. Loodan siiralt, et huvialade valikud ja gümnaasium aitavad mul jõuda selguseni. Õnneks on mul veel veidi mõtlemisaega, kuid aeg lendab halastamatult kiirelt. Eks näis, mis tulevik mulle endast kujutab.

Kui Sa saaksid valida endale ühe supervõime, siis millise Sa valiksid?

Kõige ahvatlevam supervõime on minu jaoks kindlasti võime kontrollida ja muuta loodus-

nähtuseid. Tahes-tahtmata ei saa keegi üle ega ümber kliimaga seonduvatest katastroofidest ning nende üle kontrolli omada oleks mõeldamatu õnn. Inimeste mõttemaailma ma muuta ei sooviks, sest see on igaühe enda soov ja ülesanne. Igaüks võib ette kujutada, kuivõrd vägev oleks konfliktiolukorras vastumeelse isiku veega üle valamine või tuulega minema puhumine.

Kui Sul avaneks võimalus õhtustada ükskõik millise kuulsusega, siis kellega Sa ei nestaksid?

Siinkohal on mu soov ehk liiga lennukas, sest antud isik on kahjuks elavate seast lahkunud. Võin vaid ette kujutada eesetamist lummava Freddie Mercuryga. Sarnast või isegi lähedase isiksusega inimest ma avastanud ei ole. Ehk oleks kõige sarnasem Rami Malek, kes kehas tas teda menufilmis „Bohemian Rhapsody”, kuid siiski oli see inime- asendamatult. Küllaltki põikpäine ja keerulise iseloomuga, kuid sisimas heasüdamlik ja hooliv. Queeni muusikast võlutuna ei hääbu mu austus Mercury ning ta bändiliikmete vastu iial. Olgugi et Freddie Mercury on juba aastakümneid taevas (või siis põrgus, nagu ta ise väidab), ei lange ta ealeski unustuse hõlma.

Lõpetuseks – ralli või kergejõustik?

Kuigi elan väga kaasa kodumaisele rallistaarile Ott Tänakule, eelistan siiski kergejõustikku veidi enam. Sealsed erinevad võistluslad tekitavad väga mitmekülgseid emotsioone ning sportlased ei väsi üllatamast. Lemmikuteks aladeks on mul kindlasti teivashüpe, odavise ja tõkkejooks. Ometi jään ma mõlema antud spordiala puhul tugitoolisportlaseks, elades eestlastele tulinahkaliselt kaasa peamiselt teleekraani vahendusel.

Sügise juures paeluvad Sirelyt enim just kirkad värvid, mis teevad tuju alati heaks.

FOTO: GRETE ISABEL HUIK

KÜMNE PÄEVAGA MAAILMAKORISTUSELE

MARI LEPP

21. septembril toimus Maailmakoristuspäev. Tegemist on maailma suurima kodanikualgatusega, mis sai alguse aastal 2007 Eestis. 2019. aastal osales seal ühiselt ka viisteist Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilast, kõigil soov midagi maailma heaks korda saata.

Maailmakoristuspäeva lehekülje andmetel on toodetud alates 1950-ndatest kokku hinnanguliselt 8,3 miljardit tonni plastikut. Sellest kogusest 6,3 miljardit on lõpetanud prügina ja taaskasutusse jõudnud vaid üheksa protsenti plastikust. Seetõttu on tekkinud keeruline olukord, mille lahendamiseks ei ole teha midagi muud, kui üheskoos koristama hakata.

Sel aastal osales Maailmakoristuspäeval 20 miljonit inimest 180 riigist, eestlasi osales 28 038. Kuigi tundub, et see on vähe, on see arv eelmise aastaga võrreldes kaks korda enam. Suure osa osalejatest moodustasid kooliõpilased, kes osalesid maailmakoristusel osalemiseks loosis, mille peaaühinnaks oli kontsert, kus esinevad Nublu, NOËP ja Kristel Aaslaid. 195 osalenud kooli seast loositi 15. oktoobril auhinna saajaks Meremäe kool.

Kõige algus

Maailmakoristuspäeval osalemise idee sai alguse peaaegu ainult nädal enne, seepärast ei olnud ettevõtmisel kõige kõrgemat lendu. Täpsemalt neljapäeval, 12. septembril HTG Roheliste selle õppeaasta esimesel kogunemisel. Järgmisel päeval Mii-langu koosolekul öeldi, et oleks imetore mõte, kui selline üritus sünniks ja suudaksime loosis osalemiseks vajaliku koristajate hulga kokku kutsuda. Kuna see teema sobis suurepäraselt just loodusklassis õppijale, siis sain mina, värske 10.c klassi õpilane, oma esimese ülesande.

Lihtsamalt öeldes oli mul vaja leida 54 inimesele sobiv koristuspaik, uurida prügiveoteenuste kohta ja samuti kutsuda kohale koristama 54 inimest. Kuna Tartu linnavalitsus ja Maailmakoristuspäeva enda tiim puhkas

nädalavahetusel, liikus info otsimine edasi esmaspäevale. Tuletan meelde, et ürituse toimumise päevani oli tol hetkel aega üks nädal.

Probleemid

Maailmakoristuspäeva veebilehel on kirjas, et kui on vaja abi koristuspaiga ja/või prügi vedamisega, tuleb võtta ühendust linna- või vallavalitsusega. Seda ma tegin. Tartu linnavalitsuse infotelefonilt suunati mind edasi Tartu linnavalitsuse keskkonnateenuste juhataja jutule, kes andis mulle Tartu linna haljastus- ja puhastusteenistuse linna-puhastuse peaspetsialisti telefoninumbri. Viimane suunas mind Tartust väljaspool asuva koristuspaiga valla keskkonnaspetsialisti poole pöörduma.

Ühesõnaga, olin alguses tagasi. Nüri meelega kirjutasin Maail-

Loominguliselt kasutatud tähemagnetid: kraavis vedeleva prügi uus kasutus

FOTO: INGRID ALLA

FOTO: GRETE ISABEL HUIK

Puhtama maailma nimel: Maailmakoristuspäeval osalenud õpilased

makoristuspäevale hädalise kirja. Järgmisel päeval saabus vastus, et korjatud prügi võib jätta avalikesse prügikastidesse. Suurepärase, aga miks sellist informatsiooni nende veebileheküljelt ei olnud võimalik leida ning miks linnavalitsuse infotelefonilt ei saa vajalikku teavet? Tundus, et nad ei olnud sellest üritusest teadlikud.

Peale prügi käitlemise probleemi lahendamist hakkasin lõpuks üritust koolikaaslastele reklaamima. Tõsise sotsiaalmeedia-välitijana pean möönma, et järgmisel korral pean kindlasti omama Facebooki, sest nüüdsel ajal ei ole eriti võimalik muud moodi rahvast kokku saada. Siinkohal tahaksin tänada Miilangu noori ja klassikaaslast, kes kiirel rebase ristimise ajal aega minu aitamiseks leidsid ja ka ise koristamisel osalesid. Koostöö maailma päästmisel on ülimalt tähtis.

Maailmakoristuspäeval

Lõpuks oli käes 21. september. Kõndisin Tammelinna Pauluse bussipeatuse poole. Kiire testina otsustasin prügi korjata alates loodepoolsest staadioni osast kirkuni, mis on umbes 500 meetrit. Kümne minuti jooksul sain täis esimese kilekoti: seal oli vähemalt 15 suitsukoni ja mokatubakat, üks Pauligi külmkohvi pudel, mitu ühekordset kilekotti, kommi- ja jäätisepabereid, energijaogipurk ja muud prahiti. Nii lühikese aja ja vahemaa kohta päris palju prügi. Sõitsin bussiga edasi ja sain kokku mõnede osalistega Turu silla juures. Sealt edasi liikusime koos ERMi juurde, kus teised koristasid muuseumi ja Hiinalinna vahelist piirkonda. Vahepeal oli juhuslikult sealsetest koristajatest mööda sõitnud Maailmakoristuspäeva tiim, kes andis koristajatele kaks kasti pistaatsi-

ajäärist. Magusalaks sees, korjamine pooleteisestunnise tööga 28 rehvi, seitse poekotti olmeprügi, kaks kilekotti taarat ja paken-deid ning lisaks prahiti, mida ei suudetud identifitseerida. Kõige imetlusväärsemaks leiuks oli paari inimese arvates Hello Kitty taldrik, aga ka see läks ülejäänuga äraviskamisele. Kuna kogusime prügi rohkem, kui oleks ära jõudnud viia, jätsime prügi sinna. Nüüdseks on prügi linnavalitsuse poolt likvideeritud.

Kokkuvõttes oli maailmakoristuspäev igati väärt ettevõtmine. Tundsin end kui prügivastast Greta Thunbergid. Järgmisel aastal võiks seda uuesti korraldada, kuid suurema ürituse nimel tuleb kindlasti rohkem aega varuda ja ka Facebooki kasutajat omada. On kõigile kasulik, kui inimesed oleksid avatumad ja koostööaltimad - vahest nii saame ükskord maailma korda.

TREFFNER - UNISTUSE TÄITUMINE VÕI NÄRVIPINGE VIIMNE RAAS?

SIRELY VERI
KIRKE NIINEMETS
AADI PARHOMENKO
MARI LEPP
LULU INARI OTTILIA VASE

Tänavuse aasta kevadtalv oli tõenäoliselt enamiku praeguste kümnendike jaoks väga pingeline aeg, sest pürgiti ju oma eluunistuse poole. Neil, kes seda artiklit loevad, läks kõik lõpuks hästi, kuid „Hugo” Treffneri Gümnaasiumisse saamise kadalipu läbimine võis endas sisaldada igasuguseid vahejuhtumeid. Lasime mõnedel 10. klassi õpilastel meenutada oma läbielamisi.

Sandra A-klassist: „Ema ütles juba lasteaias: „Sina lähed Treffnerisse.” Tahtsin Tallinna Inglise Kõledžisse minna, sain isegi sisse, aga ei saanud pealinnas elamist lubada ja seetõttu tulin Treffnerisse.”

Eliise C-klassist: „Kui nüüd rääkida katsetele kutsumise teatamisest, siis mäletan, et pool tundi enne lubatud kellaaega supilusikas ikka värises käes. Kui teade lõpuks tuli, juhtus see keset lastekoori proovi. Ma ei julgenud seda lahtigi teha, ootasin vahetunnini. Paar rõõmupisarad sai valatud, seitsmenda klassi tüdrukud vaatasid küll selliste nägudega, et kes nüüd ära suri?”

Maris A-klassist: „Mind hirmutati katsetega täiesti ära. Tuli mõte, et oleks hea öelda vestlusel, et oskan pilli mängida. Üks päev nägin Youtube’ist videot, kus mängiti kalimbat. Otsin endale selle Ebayst ja sain vestlusel hiilata oma uue pillimängu oskusega. See tuli kasuks, sest siin ma olen. (õppige pille mängima, treffneristid!)”

Õpilane C-klassist: „Ma otsisin saatust ette ennustavaid märke. Näiteks kõndisin mööda tänavat ja mõtlesin, et kui järgmine auto on punane, siis saan sisse. Ma olin väga stressis. Nädal aega enne katseid sain kutsika. Õppisingi korraga 5 minutit ja nunnutasin vahepeal kutsikat, sest ta segas mu keskendumist. Lõpuks pidingi end koerast eraldama.”

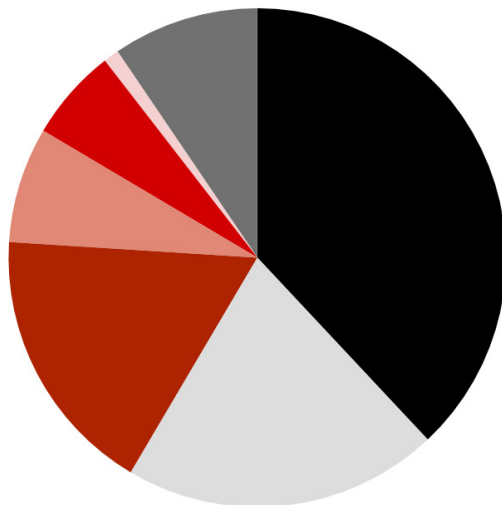
Lenne E-klassist: „Käisin vahetult enne katseid kliimastreigil ja mul külmusid sõrmed ära. Nii

polnud just eriti meeldiv kirjutada. Kui ma klassi jõudsin, hakkas keegi enne algusaega palju küsima, nii et õpetaja pidi Aime Punga kohale kutsuma. Vähemalt jõudsid mu näpud selle ajaga veidikenegi üles sulada.”

Aadi D-klassist: „Mina sain Treffnerisse „niisama“, ma ei teinud katseid. Nimelt õnnestus mul 8. klassis ajaloo-olümpiaadil vabariiklikusse vooru saada. Ise arvan, et katsetega polekski sisse saanud. Kuid ka mina kahtlesin viimase hetkeni, kas mind ikka võetakse, sest kõik tundus liiga hea. Mu kahel sõbral, kellega koos unistasime HTGs õppimisest, katsetel paraku piisavalt hästi ei läinud. Tundsin ka teatud kadedust oma toonaste klassikaaslaste hulgas, kellest paljud käisid ühiskatsetel (ja esimeseks valikus oli enamasti HTG). Keegi teine minu kodulinnast Hugo Treffneri Gümnaasiumisse ei saanudki.

Millist snäkki Sa katsete ajal krõbistasid?

- Vana hea Kalev
- Nälgisin
- Pastaka otsa
- Ibuprofen 400mg
- Pähkleid #fittlaif
- Vett ja leiba
- Muu

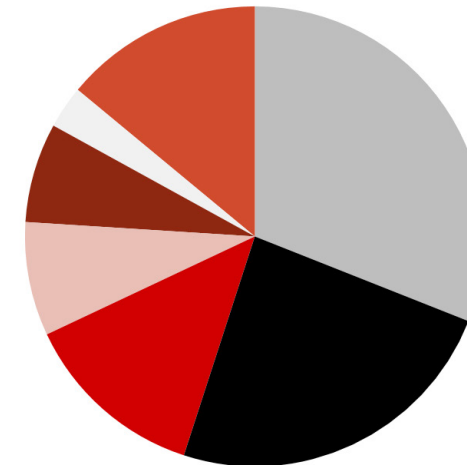
Kaur E-klassist: „Mul toimusid katsed J. Poska Gümnaasiumis ning juhtus nii, et mul läks veepudel laua all ümber ja ma pidin katseid tegema jalad vees. Õnneks ei saanud keegi sellest teada, kuid piinlik ja ebameeldiv oli see küll.”

Õpilane C-klassist: „Sain sisse füüsikaolümpiaadiga, aga käisin katsetel ka, et kohapeal sõprade olla. Mul oli sealse seltskonnas huvitav, sest kõik olid hästi närvis. Toetasin omasid, viisin neile šokolaadi ja sain tundidest ära. Ootasin sõnumit selle kohta, kas ma sain sisse, hästi pikalt. Kui see lõpuks tuli, tegin kodus vist päris suurt lärmi.”

Sirely E-klassist: „Teadagi, on võimalik katsetest vabastust taotleda vabariiklikel olümpiaadidel osalemise kaudu. Ka mina lootsin sellele, pannes rõhku eriti ühele konkreetsele aineolümpiaadile. Nädal enne selle toimumist selgus aga, et pean osalema väga olulisel spordivõistlusel, mis toimus samal päeval mõni tund peale olümpiaadi algust. Seega, kui etteantud aeg oli 5 tundi, siis mina pidin hakka-

Mis haigused Sind katsete päeval tabasid?

- Ma olin terve nagu purikas
- Kõik valutas
- Aju valutas
- Juuksed valutasid
- Pea valutas
- Kõht valutas
- Muu

ma saama 2 tunniga. Loomulikult ei piisanud sellest ajast ning hiljem riietusruumi kiirustades mõtlesin üha enam sellele, kuidas nüüd on kõik läbi ja minu Treffnerisse saamise püüdlused on olnud asjatud. Katsetest läbimisse sel hetkel samuti usku polnud ning olin endast väljas, kohe väga. Vähemalt võitsime sel päeval tiimiga esimese koha. Järgnevatel päevadel oli aga tuju täielikult nullis, kuni ma lõpuks mõistsin, et ehk katsetele minek ei olegi nii hull.”

Palju õnne kõikidele, kes liitusid meie kooliperega! Treffneris käimine on privileeg, pidage seda nende kolme väärtusliku aasta vältel meele ka siis, kui motivatsioon on otsas ja unetunde napib. Haarake võimalustest kinni ja võtke Treffnerist viimast. Nüüd saame katsetega teha lõpparve, aga suurimad pingutused on alles ees.

Vahvad vastused „Muu” alt:

Snäkk:

- „Eksootilist kahekäigulist ei- net, mille esimene pool koosnes ekstravagantsest kraaniveest ja teine oli Indiapärase, imelise maitsega pastakaots”

Haigused:

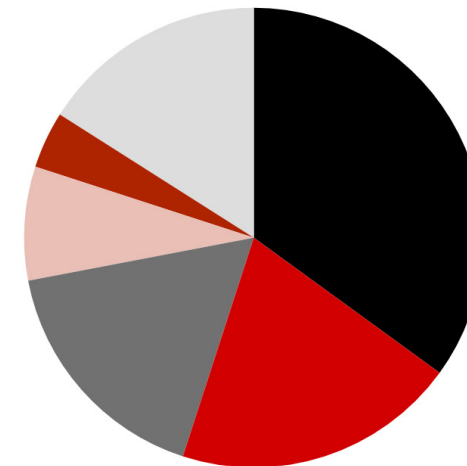
- „Matemaatika”;
- „Kerge 38,5 palavik”;
- „Silme ees käis kõik ringi, suht bad trip, ei soovita.”

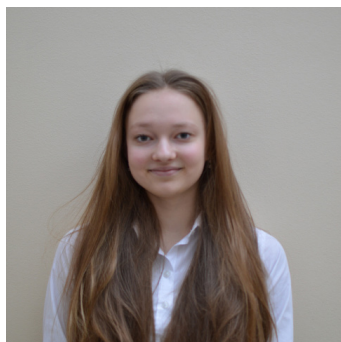
Ajakulu õppimisele:

- „Nädal enne katseid panin hullu.”

Kui palju aega kulus katseteks õppimisele?

- Õppisin ka magamise ja söömise arvelt
- Viimased 24h enne katseid
- Ma olen sündinud geenius
- Õppimine on nohikutele
- Katsed?
- Muu

KIRKE NIINEMETS

INGVAR DRIKKIT: "PEAB TEGEMA SEDA, MIS SIND TÕELISELT HUVITAB."

Ingvar on inimene, kes asus 13-aastasena uurima tehislihasid ja nüüd sihib Tartu Ülikooli poole. Samuti on ta äärmiselt tagasihoidlik, rahulik ja positiivne ning tema saavutused räägivad enda eest.

Sinu Facebooki profili nime juures sulgudes on üks huvitav

nimi „Pingu”. Kust see pärit on?

See on arenenud ajaga. Algupe sai see vehklemise trennist, kus sõbrad hakkasid hüüdma mind nii – Ingvar, Ingu, Pingu ja võib-olla sarnanes minu käitumine ka Pingu multifilmiga.

On sul häid kogemusi ingveriga?

Selle üle tehakse palju nalja. Jah, minu klassijuhataja Marcus Hildebrandt kutsus mind Ingveriks.

Kust sa täpsemalt pärit oled?

Moostest, maakoost. Meie koduaias olid marjapõõsad, maasikad, vaarikad, erinevad sõstrad ja suur õunapuuaed. Samuti olid mul kass, kasu ja koer Põmmu.

„Mulle meeldib, kui saan asjadest aru.“

Kelleks sa väiksena saada tahtsid? Aga nüüd?

Väiksena tahtsin saada laevakapteniks. Nüüd näen enda tulevikku arvutitehnika valdkonnas. Olid mõtted ka proviisoriks õppima minna – olen kõige jaoks valmis.

Kui sul oleks võimalus minna ükskõik kuhu, siis lähleksid...

Uus-Meremaale, kuna seal on ilus loodus, haruldased loomad-taimed ja kohalik kultuur on huvitav.

Tegid 13-aastasena tehislihast loovtöö ja nüüd arendad seda edasi. Kuidas tuli selline idee sinu hinge?

See juhtus täitsa kogemata, elul on huvitavad teed. Minu põhikooli bioloogiaõpetaja arvas, et minus võiks olla potentsiaali ja kutsus mind AHHA keskkuse üritusele, kus ülikooli õppejõud rääkisid erinevatest teemadest. Seal kohtasin enda tulevast juhendajat, tema kutsus mind laborisse ja asi läks käima. Katsetasin, kas on võimalik panna ühele membraanile kaks erinevat tehislihast või kaks tehislihast, mida on võimalik iseseisvalt liigutada, aga nad jagavad ühte membraani. Oma praeguses uurimistöös katsetan, kas saab kasutada MXene* ühendeid ioonse elektroaktiivse polümeeri elektrodides.

*MXened on kahemõõtmeliste anorgaaniliste ühendite klass.

Ingvari lemmikud:

Lemmikraamat: J. R. R. Tolkieni „Sõrmuste Isand”
Lemmiktoit: Kodus tehtud toidud, hakklihavorm on üks nendest.

Lemmiktund: Matemaatika, kuna seal on süsteem ja kõigel on kindel vastus. Näiteks eesti keele kirjandi ajal mõtlen, et mida ma ikkagi kirjutan.

Lemmikvärv: Must, kuna see on stiilne.

Lemmikfilm: „Sõrmuste Isanda” filmide vaatamine korra kuus on juba traditsiooniks saanud.

Lemmikõpetaja Treffneris: Pean tõdema, et klassijuhataja Marcus Hildebrandt, kuna temaga on mul kõige lähedasemad suhted ning ta on alati vastutulelik ja sõbralik.

Lemmikloom: Punane panda.

Lemmiksõna: Õhinapõhine, see kõlab naljakalt.

Lemmik Eesti helilooja: Arvo Pärt, minu arust tema looming annab edasi emotsiooni.

Lemmik selle aasta album: „Flume”, elektrooniline tantsumuusika.

Kas sul on tulevikuplaanid juba selged?

Jah, kavatsen minna Tartu Ülikooli arvutitehnikat õppima, kuna robotika on mu kirg. See on nagu pusle, ristsõna või sudoku lahendamine. Samuti tahan endale oma

käinud. Aega veetsin hästi palju raamatuid lugedes. Hakkasin noorelt, 5-aastaselt, lugema. Enne algkooli olid mul kõik „Sõrmuste Isanda” ja „Harry Potteri” raamatud läbi loetud. Samuti käisin palju laagrites: vehklemi-

pere ja koduluua. Elada tahaksin Tartus või hiljem isegi Hiiumaal.

Mis sind elus kurvastab?

See, et aeg möödub nii kiiresti. Gümnaasium läheb kiirelt, ei hooa sed. Varsti lähen juba ülikooli, saan täisealiseks, tuleb vastutus. Tahaksin ometi lapseõlve tagasi.

Kuidas sa oma lapseõlve veetsid?

Lasteaias ma ei

se, 4H ja loodussõprade omades. Käisin ka zooloogiaringsis.

Mis sind elus rõõmustab?

Kui teen midagi ja saan asjast aru. Kui pole kõhklusi ja kahtlusi, olen asjas kindel. Rõõmustavad ka teadmised. Meeldib, kui plaan on paigas ja kui ka plaan ei lähe nii, nagu ette kujutasin, siis kuidagi saab ikka hakkama, otsein lahenduse.

Miks sa otsustasid Treffneri reaalsuunda tulla?

Minu tuttavad käisid siin ja ütlesid, et see on väga hea kool. Olümpiaadidega ma ei tegele- nud ning Treffnerisse sain ühiskatsetega. Punktid olid mul piisavalt kõrged, et sain ilma vestluseta sisse. Klassis oli alguses paar tuttavat nägu, aga polnud kedagi, keda oleksin hästi tundnud.

Mis on kõige eredam mälestus Treffneri ajast?

Klassireis Berliini 11. klassi kevadvaheajal oli väga tore. Huvitav teekond on olnud ka see, et alguses võõrad inimesed on

Elul on huvitavad teed: Ingvar sai tehislihaste uurimise tulemusena teadustööde riiklikul konkursil põhikoolide arvestuses kolmanda preemia.

Kindel
siht:
Tartu
Ülikool ja
arvuti-
tehnika

saanud nii lähedasteks. Meil on hetkel väga tore klass, kõik on abivalmid ja sõbralikud.

**Sa oled tegelenud vehkle-
sega. Mida on see sulle and-
nud?**

Vehklemine on mulle palju and-
nud. Kui ma poleks sellega tege-
lenud, ei oleks tõenäoliselt viit-
sinud Treffnerisse tulla. Arvan,
et vehklemine andis mulle mo-
tivatsiooni, eesmärgid ja sõbrad,
kes on mind alati toetanud.

**Kas inimesed peaksid järgi-
ma põhimõtteid või unistusi,
kui juba nendeni viival teel
on palju uksi sulgunud?**

Peaksid ikkagi üritama. Pole ku-
nagi liiga hilja, et teha.

**Mis sulle Eesti juures meel-
dib?**

Ikka loodus. Meeldib, et ei ole
liiga palju turiste ega lagasta-
mist. Loodust hoitakse.

**Üks imelik asi sinu juures, mis
nüüd päevalgele tuleb...**

Ma astun alati kaks trepiastet
korraga. Samuti joon iga päev
ühe Värskas Originaal 1,5 liitri-
se mineraalveepudeli ära.

**Mida sa ütled endale, et ras-
kest perioodist välja tulla?**

Alati saab hullemini minna. Te-
gelikult pole midagi viga. Kui
jääda enda põhimõtetele kind-
laks, siis midagi halba ei juhtu.
Vähemalt ma ei ole surnud.

**Mis sulle meeldib eestlaste
juures?**

Tagasihoidlikkus, ma hindan ja
mõistan seda.

**Esimene asi, mida märkasin
meie kohtumisel, olid sinu
suured kõrvaklapid kaela
peal. Mis suhe sul muusikaga
on?**

Mul on 10 000 laulu telefonis.
Kuna ma veedan palju aega üksi
nokitsedes, siis mulle väga meel-
dib muusikat kuulata. Kuulan ka
matemaatika tunnis muusikat.
Missugust muusikat ma kuulan,
oleneb palju mu hetkelisest tu-

just. Enamjaolt aga kuulan räp-
pi, hiphoppi, black ja power me-
tal'it, indie-rock'i, heavy rock'i,
post rock'i, post punk'i ja orkest-
rimuusikat.

**Missugused Miilangu lood
sulle enim meeldivad?**

Huvitav on lugeda lugusid õpe-
tajatest. Näiteks eelmise aasta
ajalooõpetajast Andre Pettaist,
kes lahkus meie koolist. Ta oli
tõeliselt hea õpetaja.

**Mida sooviksid sa selle loo lu-
gejatele?**

Ei tohi võlts olla. Peab tegema
seda, mis sind tõeliselt huvitab.
Ma ei lähe ITd õppima, sest ta-
han raha saada, ma lähen ITd
õppima, kuna mind huvitab see.
Ma ei taha öelda, et ärge pin-
gutage. See, et ma eesti keelt ei
jaga ja hinded on natuke kehve-
mad, on okei. Pigem keskenduge
nendele asjadele, mis pakuvad
endale huvi. Kui tõesti pärast
gümnaasiumit ei taha ülikooli
minna, siis ära mine. Tee seda,
mida tahad teha.

RATTAD KATUSTELE EHK ÜLEÖÖ KADUNUD JALGRATTAPARKLA

LIISBET TEEMAA

Kuigi ilmad on üha jahedamad ning
rattaread parklates hõredamad, on
paljude treffneristide murekohaks
hommikuti ratta parkimine. Eestis
pole rattaröövlid küll kõige suurem
oht, ent üks iga rattur eelistab rat-
ta koolipäevaks siiski lukku pan-
na, selmet seda teiste rataste vahele
lahtiselt seisma usaldada.

Hommikune võiduparkimine

Kes ees, see mees - kes ees, sel lu-
kustatud ratas. Kevade lõpp, sügi-
se algus - ajad, mis töötavad bussi
õhuvaesest keskkonnast pääsemi-
seks või jalavaeva vähendamiseks
hommikuti ratta otsa istumist.
Milline imepärane lahendus, ent
konksuga. Kodust tuleb varem-
gi välja astuda kui bussi või oma-
enda jalgu usaldades, kuna ratta
parkimine pole kergemate killast.
Rattad ilmuvad nii kooli hoovi ra-
taste päevahoidu kui hoone ette
pea kahe vooluna - 7.45 ning 8.00
(umbkaudselt). Varasemad tulijad
leiavad mugava varjualuse vihma
kaitseks koolihoovis, hilisemad sõi-
davad justkui lõpuspurti koolimaja
ette, et saada see viimane liiklus-
märgi küljes paistev koht. Küll aga
õnnetust, kui tuled Rüütli tänavalt,
aga Munga tänavalt leiab tee posti-
ni hoopis järgmine jalgrattur ja sina
unistusest ratas lukku panna, ilma
jäänud.

**Koolipäeva lõppu jäetud ülla-
tused**

Mõni saab vähemagi vaevata oma
kaherattalise semu kätte ning alus-
tab kaunist koduteed. Teised leia-
vad enda ratta küljest võõra ratta
ja veidi kiskumist ning endamisi
needmist aitavad sõiduvahendi siis-
ki vabastada. Äärmuslikem variant
on aga aeg-ajalt treffneristide Face-
booki gruppi ilmuv postitus - kee-
gi on rattaparkla kinnituskoha aja-
nud segamini koolikaaslase rattaga.
Hädas olev õpilane kribab kärmelt
passiiv-agressiivse teksti Faceboo-
ki ja anub, et hommikul veel une-
segane olnud õpilane tuleks ja va-
bastaks ta ratta, kuna tal ometi on
ju kiire. Vahvaid reaktsioone külvab
postitus küll, ent kes on kadunud,
on kangelasest rattavabastaja.

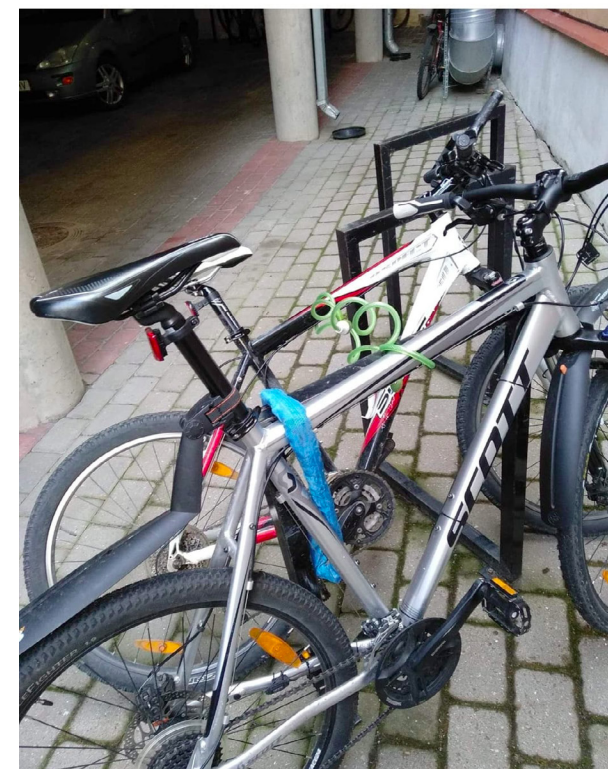
Ööga haihtunud rattaparkla

Siiski leidus uue kooliaasta alguses
nutusele parklate seisule lahendus
- Rüütli tänava salapärased ratta-
parklad, mis leevendasid treffne-
ristide hirmu ustava sõiduki kao-
tamise ees. Kivi baari ees olevale
vanemale parklale ilmus kõrvale
sõber. Varsti olid sõbragi read täis ja
rattaste päevahoiule kinnitati sõi-
dukeid ka nii, et osa rattast pikutas
kivil. Ometi oli ta lahendus ja lee-
vendus, kuni ühel õnnetul hommi-
kul sõitjad vaid paljad kivid parkla
asemel avastasid. Kuhu nüüd? Rat-
tad katusele? Kõik lambi- ja liik-
lusmärgipostid olid kinni ning olu-
kord tundus taas lootusetu.
Ent situatsioonil on ka positiivne
külg - eriilmelisust loovad rattapar-
kimisvõimalused on vägagi vahva
vaatepilt.

9. sept kell 15:57 • 📷

Kes on see , kes minu ratta oma lukuga
kinni pani

Postitus/Kuvatõmmis

R NAGU REBANE

MARYLEEN KARISE
HANNA ANEPAIO

Suvi lõppes ja kiiremini kui kunagi varem saabus uus õppeaasta, mis tõi endaga kaasa kooli algusele kohaselt uued näod koridorides, vähenenud unetunnid ning palju sigimist-sagimist. Aasta oodatuum üritus - rebaste ristimine - kujunes meelde jäävaks mitmes mõttes.

Ettevalmistused rebaste ristimiseks algasid varakult, soovisime uued koolikaaslased soojalt ja meelde jäävalt vastu võtta. Juba kooliaasta teisel nädalal loosisime välja rebastele kohustuslikud outfit'id ning tantsukavadele muusikapalad. Nädal enne kauaoodatud päeva külvati meid üle suursuguste andidega, milleks küll enamasti olid imemaitsvad kodused küpsetised. Valik oli aga nõnda lai, mõeldud oli nii veganitele kui ka soolase armastajatele. Ristimise otsustasime korraldada Vana-Kreekast inspireeritult, kuna see ajastu osutus meie klassile väga südamelähedaseks. Jumalad kandsid tol uhkel päeval

voodilinadest valmistatud toogasid ning mõni virgem isegi spetsiaalselt kaunistatud sandaale. Aatriumi dekoreerisime veel eelneval õhtupoolikul amfiteatriks ning terasem silm võis ka korintose sambaid märgata. Kaunistused olid nii muljetavaldav, et meie armastatud huvijuht Uve Saar palus neid mitte veel niipea maha võtta.

AUTOR: TRIIN KRUUSLA

Kus viga näed laita, seal mine ja laida

Et täpsemalt teada saada rebaste ootustest ja lootustest tähtsa päeva osas, koostasime küsitluse. Tuli välja, et kõige rohkem oodati õhtust osa (eriti tantsukavade esitamist), uute klassikaaslastega koos aja veetmist ja tutvumist ning loomulikult ka võitu. Hirmude suhtes leidis seisukohti seinast seina. Mõni kartis koirohtu, mõni kala, mitmed pelgasid külma ilma ning samuti ka kaotust.

SPROTID ŠOKOLAADIS

Kui rebased 20. septembri hommikul kooli jõudsid, olid ootusärevad jumalad juba ukse juures valvel kosutava hommikupudruguga, et varakult saabujate maitsemeeli treenida. Valik erinevate delikatesside vahel oli lai. Leidus nii isuärata-vaid smuutisid, mille koostisosad ei kuulu avalikustamisele, kui ka sprotte šokolaadis. Maitsvad hõrgutised valmistati veel eelneval õhtul, et need püsiksid võimalikult värskena. Kõht korralikult head ja paremat täis, alustati hoogsa hommiku-zumba'ga, mis äratas üles ka kõige unisemate keha ning vaimu.

Pärast tähtsat päeva selgus, et üheks kümnendike õhtuseks lemmiktegevuseks oli veel ka rebaste video ühisvaatamine auditooriumis. Kiideti monteerimistööd, mille tegemise au kuulub Lisete Sarapuule, ning tavapäratuid küsimusi, millele vastati veelgi kentskamate vastustega. Selline videomälestus toob ka tuhmil päeval naeratuse suule!

AUTOR: SANDRA SCHIHAIJEV

HUMMID TEGID AJALUGU

Pärast kõigi teenitud punktide kokkulöömist, klassijumalate hinnangutega arvestamist ning tantsukavasid oli selge, et auväärse esimese koha on teeninud ausalt välja D19. Jah, hummid tegid ajalugu ning võitsid ristimise taas pärast kümnendi pikkust vaheaega. Meie koos terve 11. loodusklassiga soovime võitjatele palju õnne ja kannatlikkust tuleval aastal ristimise korraldamisega! <3

Võit on magus:
C-18 andis karika üle D19 klassile

Ennast näidati parimast küljest, kuuletudes ustavalt enda klassijumalatele ning järjekindlalt koirohtu manustades.

TARTU PAJATAB

Lisaks huvitas meid, milliseid müüte on rebased varasemalt kuulnud linna pealt Treffneri ristimiste kohta.

- Enim mainiti koirohu sissesõtmist igal soodsal võimalusel, mis vastab ju tegelikult tõele.
- Meie üllatuseks oli keegi kuulnud, et kala peab elusalt läbi särgi ajama. Võime kinnitada, et loodusklass ei laseks küll sellel kunagi juhtuda.
- Teadatuntud fakt on ka see, et tantsude tase on ülimalt kõrge. Tõsi ta on, oleme ju kõik omal nahal tunda saanud pikka harjutamisperioodi.
- Anonüümne rebane teadis rääkida, et üks treffnerist olla kunagi saanud toidumürgituse pärast „imemaitsvate” roogade söömist. Loodame, et kõik kunagi vigastatud on nüüdseks täie tervise juures ja mäletavad juhtunut kui õnneliku õnnetust.

Kuidas võiks maitsta koirohi:
tuleb ise järele proovida

AUTOR: SELINDA MARIE ROSALIE SÄREV

AUTOR: SELINDA MARIE ROSALIE SÄREV

Peale vägitegusid andis iga klass käsi südamele vande, mis Poseidoni eestvedamisel oli saanud uue kuue ning mille ettekandmise juures valvas tõejumalanna Aletheia, kes hindas lausujate ausust ja tõsidust.

KASVAV NÄRVIKÕDI

Lõpuks jõudis kätte kauaoodatud õhtune gala, mida alustati traditsiooniliselt klassidevahelise dance-battle'iga. Finaalvoor sai otsepääsmise õnnelik A19, kel oli õnnestunud Heraklese vägitegusid sooritades koguda enim hinnalisi punkte. Rahvas hääletas nendega võistlustulle veel dūnaamilise duo D-klassist ja ikoonilise paari teisest reaalklassist. Pärast pinevat võitlust kuulutas salajane žürii kõige meeldejäävamaks tantsupaariks D19 esindajad Getter Kõivu ja Artur Kasenõmme.

Raskustest hoolimata: naeratus püsis õhtuni

Järgnevalt esitati publikule iga kümnenda klassi poolt omaloominguline pantomiim treffneristi igapäevasest katsumusest. Ei saa mainimata jätta, et rebaste näitlejatöö oli meisterlik ja etendatud probleemid igati päevakohased.

Saime näha iga klassi eelnevalt ettevalmistatud tantsukava, mida vaadates tõi auväärne žürii välja, et akrobaatilistes trikkides on treffneristid muljetavaldavalt tugevad ja loomingulised. Žüriiliige õpetaja Sandra Sagar oli lausa ehmunud kaalamurdvatest elementidest: „Pidevalt oli kõhus närvikõdi, et kas nüüd keegi kukub kuskilt alla.”

Siiras rõõm oli näha, kuidas iga klassijuhataja panustas enda klassi parimasse sooritusse

Kiitust väärrib veel, et iga klass oli suutnud kaasata tantsukavasse enda õpetaja. Siiras rõõm oli näha, kuidas iga klassijuhataja panustas enda klassi parimasse sooritusse.

Siim Oks - Treffneri suurim Gaga fänn

AUTOR: JÜRGEN ÖÖVEL

Limane kala: traditsioone peab hoidma

VANNE UUES KUUES

Koolipäev seljataga, tuli rebastel tõestada, et nad ei jää alla Heraklesele ning on väärt kandma Mauruse kooli õpilase nime. Ristitavad liikusid mööda varasemalt sissetallatud radu pidi ja katsusid jõudu Heraklese vägitegudega. Üks meeldejäävamatest ülesannetest oli Hesperiidide õunte äratoomine, mis sisaldas endas õuna hävitamist veekausis, täis suuga jooksmist ning jahuga täidetud kaussi puhumist. Ühtegi klassi ei heidutanud vee juures olev koirohu mekk ega ka silmades olev jahu ning elati rõõmsalt kaasa oma klassikaaslastele. Veel üheks lemmikuks osutus Nemea lõvi tapmine ehk beerpong'i põhimõtte järgi käiv mäng, kus pidi täidetud topside sisse palle viskama ning topsti all oleva ülesande kogu klassiga täitma.

18 MIILANG

AUTOR: TRIIN KRUUSLA

AUTOR: TRIIN KRUUSLA

Meil korraldajaklassina oli ka endal valmistatud kõikide muude ülesannete kõrval kohalolijatele üllatus. Varasemalt pole kunagi olnud üllatusesinejaks jumalad ise, kuid tundsi, et me ei taha jääda vaid pealtvaatajateks. Nõnda valmiski kaksikute Petersellide eestvedamisel ja peajumal Liisa ettekujutusest inspireeritud ennenägemata esinemisnumber. Usun, et niipea ei unune kellelgi Olafi veetlev säärejooks ega Märteni erakordne spagaat laktepükstes.

Rebased lõbustasid linnarahvast: sai laulu, tantsu ja tralli

MIILANG 19

REAAL, LOODUSLAPS, HUMANITAAR – MIS ON NENDE TEGELIK VAHE?

ANNE-LIISA MAASIK

Treffneris on väga konkreetselt jagatud suunad, mis tegutsevad juba aastakümneid Reaalsuund on kõige vanem ning humanitaar pesamuna, millel täitus tänavu 20 aastat Treffneris. Miilangu toimetusel tärkas huvi välja uurida, kas inimesed on ikka nii täpselt jagunenud „oma suundadesse” ning kui palju erinevad reaali-, loodus- ja humanitaarsuuna treffneristid üksteisest. Kas erineva suuna õpilased mõtleavad sarnaselt? Selleks sai tehtud väikene küsitlus.

Küsimused, mida küsiti:

1. Millest koosneb õhk?
2. Kui Sa peaksid olema õppeaine, siis missugune?
3. Mis sõrmes hakkad HTG sõrmust kandma/kannad?
4. Mis värvi on armastus?
5. Kas maakera on ümmargune?
6. Kas läbipaistev on ka värv?
7. Mis on kolm asja, mida Sa kindlasti teed enne magamaminekut?
8. Kas pitsa, burger või friikad?
9. Mis on maailma kõige suurem rumalus?
10. Kas Sa tunned, et käid õiges suunas? (Reaali-, loodus- või humanitaarsuund)

11. klass - reaalsuund (Joonatan Ristmäe, 11.B)

1. Erinevad gaasid, näiteks hapnik ja lämmastik.
2. Tsenseeritud
3. Ei kanna üldse, sest see on ebamugav.
4. Punane, sest südamed on punast värvi.
5. Jah
6. Ei
7. Ärkan ülesse, teen silmad lahti ja lähen voodisse.
8. Burger
9. Lame Maa, sest maakera on ümmargune.
10. Jah.

12. klass - reaalsuund (Riko Piirisild, 12.B)

1. N₂, O₂ ja muu säärane.
2. Füüsika - ääretult eluliselt oluline, kuid ilgelt närvidele käiv.
3. Parema käe neljas sõrm (pöidla last lugedes).
4. Armastus on su armastatu lemmikvärvi.
5. Lugematute uuringute tulemusena on täiesti kindel, et Maa on lapik ja meie valitsus on meile sajandeid valetanud, cuz lizardpeople.
6. Teoorias on läbipaistev asi selle tausta värvi, praktikas on see täiesti ebaoluline universumi küsimustega võrreldes (?).
7. Pesen hambad, joon teed ja tõmban teki alla kerra, kuigi ma tean väga hästi, et homme on bioloogia kontrolltöö, milleks ma õppinud pole.
8. Perfektselt küpsetatud medium rare biifsteek koos küüslaugu kastme ja cheddari juustuga on ületamatu.
9. Arvata, et hindad koolis määravad su tulevikku.
10. Otseloomulikult

10. klass - reaalsuund (Eva Lotta Uppin, 10.A)

1. Õhk koosneb lämmastikust, hapnikust, vesinikust ja midagi oli vist veel, aga põhiliselt lämmastikust.
2. Võib-olla keemia, aga seda on raske valida.
3. Kolmandas või teises sõrmes.
4. Kes seda teab? Võib-olla punane?
5. Jah, sest see on vist tõestatud.
6. Ma ei usu.
7. Pesen hambad, vaatan Instagrami, teen enamasti kodutööd ära.
8. Pitsa
9. See, et inimesed arvavad, et vaktsiinid on halvavad asjad, kuid tegelikult need päästavad elusid.
10. Jah, tunnen küll.

10. klass - loodussuund (Ragne Erstu, 10.C)

1. Lämmastikust, hapnikust ning muudest ainetest.
2. Ilmselt oleksin kas bioloogia või kunstiõpetus.
3. Vasaku käe neljandas sõrmes ehk nimetissõrmes.
4. Ma arvan, et punane.
5. Jah, sest kui Maa oleks lapik, siis peaks olema äär, kuid Maal liikudes ei jõua me kunagi selle piirini, kohta, kus see otsa peaks saama. Veel on meil satelliitpildid kerakujulisest planeedist ning isegi, kui me ei näe oma silmaga, et Maa on ümmargune, on see siiski kõige tõenäolisem variant.
6. Läbipaistev tähistabki värvi puudumist (vesi on värvitu, sest on läbipaistev), seega minu vastus on eitav.
7. Hambapesu, riiete vahetus, silmade sulgemine.
8. Pitsa
9. Keeruline on hinnata, mis on maailma suurim rumalus, kuid päris rumal on meie planeedi ja looduse tahtlik ning tahtmatu kahjustamine. Selle asemel, et otsida teist eluks võimalike tingimustega planeeti, võiksime hoida seda ainsat, mis meil hetkel on.
10. Jah, usun, et käin täiesti õiges suunas. Loodussuund oli minu jaoks ainuõige valik.

12. klass - loodussuund (Madli Johanna Veigel, 12.C)

1. Õhk koosneb peamiselt lämmastikust ja hapnikust ning vähemal määral muudest lisandgaasidest.
2. Kui ma oleksin õppeaine, oleksin ma ilmselt etikett II - toimub üle aasta.
3. Sõrmust kannan vasaku käe keskmises sõrmes.
4. Kõik värvid kokku - valge.
5. Maakera on ümmargune, see on baasteadmine, mis ei vaja lähemat seletust.
6. Läbipaistev on värv.
7. Panen hommikuks umbes 170 alarmi, viskan Youtube'ile pilgu peale, väntsutan kassi.
8. Pitsa
9. Harimatus
10. Jah, loodussuund sobib mulle nagu valatult.

11. klass - loodussuund (Olaf Hendrik Tamm, 11.C)

1. Õhk on 20% hapnik, enamuses lämmastik, ja siis on seal palju tolmu ja mürke ning seepärast ei tohi sa teeäärest marju süüa.
2. Kui ma oleks õppeaine, siis ma tahaks olla, kas bioloogia Maidrega või inka Hildebrantiga, või ladinakeel, see hea häägune, kuigi ma ilmselt oleks midagi imelikumat, mingi loodusfilosoofia kolm, mida antakse ainult keldris küünlavalgel.
3. Ma kandsin oma sõrmust parema käe keskmises sõrmes, aga nüüd see on kusagil turvalises kohas mul ja ma ei mäleta täpselt, kus.
4. VIKERKAAR
5. Maakera on ümmargune, kuna kera on kõige lihtsam vorm, mida ainel on hoida. Veepiisad, viljad jne - looduses on vähe nurki, sest nurkade hoidmine on liigne energiakadu ja nurgad on lihtsalt koledad ka.
6. Mingi värviga võib eseme olla läbipaistev, näiteks lahused või muud sellised. Värv pluss läbipaistvus (läbipaistmatus).
7. 1. Pesen 2. Kustutan tule 3. Unistan või olen masendunud, olen ebaväsi, mõtlen ühesõnaga.
8. Pitsa
9. Kõige suurem rumalus on inimesele pakutud teadmiste ära tõukamine, mitte see pole rumal, kes ei tea, vaid see, kellele on õpetatud ning ta keeldub uskumast, sest ta ei taha. Rumalaim minu arvates on see, kes paneb silmad kinni ja väidab, et on pime. Lame Maa, homoseksuaalsus on viirushaigus ning teised samalaadsed mõtted.
10. Pigem käin, kuigi ega humanitaaria pole ka mu mõttemaailmast kaugel. Ma arvan, et meil kõigil on mingi suund, kus oleks lisaks enda omale tore käia, Treffneri kroonjuveelist sellegipoolest ei lahkuks.

10. klass - humanitaar (Holger Dahl, 10.E)

1. Hapnikust, lämmastikust ja vähesel määral ka teistest ainetest, näiteks vesinik.
2. Oleksin geograafia, sest samastun sellega kõige rohkem. Igav ja kellelegi ei meeldi.
3. Vasaku käe sõrmusesõrmes.
4. Kollane!
5. Jah, sest kõik planeedid on ja miks Maa ei peaks olema?
6. Ei ole
7. Õpin, pesen hambad ja joon vett.
8. Pitsa
9. „Humanitaarklass ei võida kunagi ristimist”
10. Jaaaaa!

11. klass - humanitaar (Lisete Sarapuu, 11.D)

1. Õhk koosneb lämmastikust, hapnikust, armastusest ja muudest gaasidest.
2. Ma oleksin ajalugu.
3. Ma kannan sõrmust kas keskmises näpus või pöidla, sest see on mulle liiga suur.
4. Vikerkaarvärviline
5. Jah maakera tõesti on ümmargune, sest Elon Musk ütles nii.
6. Ei ole
7. Pesen hambaid, pakin kooliasjad, panen äratuse.
8. Friikad!
9. Rakendus TikTok
10. Jah, olen õnnelik humanitaar.

12. klass - humanitaar (Kristofer Robin Kütt, 12.D)

1. Lämmastik, hapnik ja muu kraam.
2. Ma ei tea, inglise keel äkki?
3. Ei kanna, mul kukkus rüütli tänaval sinna resti vahele.
4. Pole näinud teda.
5. Lapik muidugi, ega ma mingi lammas pole.
6. Läbipaistev on hõre värv.
7. 17 korda vajutan lüliti sisse-välja, teen aknad lahti, näitan laseriga tänaval jalutavate koerte ette.
8. Burger muidugi, see all in one eine.
9. Tavaportsu võtta, kui saaks poisteportsu võtta.
10. Ainult matemaatika loeb ja see on lai, nii et ikka.

Saadud vastustest on näha, et on sarnasusi ühe suuna õpilaste vahel. Samas leidub üpris palju erinevusi just inimeste endi vahel. Iga inimene on unikaalne ning mõtleb omamoodi. Kui võtta näiteks teine küsimus, siis vastused olid igal ühel erinevad ning see tuleneb arvatavasti sellest, kuidas iseennast nähakse. Mina isiklikult ütlesin neile kõigile, kes valisid ained selle järgi, kui igavad need on, et te ükski ei tundu mulle olevat igav või tüütu. Ärge alahinnake

endid! Väga südantsoojendav oli saada vastused, mis väljendasid suurt rahulolu oma suunaga. Reaalidele meeldib olla konkreetne, aga samas muhe. Looduslapsed oleksid nõus rääkima erinevatest maailma hädadest, olles kohe valmis neid ka lahendama. Humanitaarid küsitluse järgi tunduvad napisõnalisemad, aga räägivad väga vabalt. Suured tänud kõigile, kes võtsid osa meie väikesest küsitlusest ja leidsid aega küsimuste vastamiseks.

KESKMINE TREFFNERIST

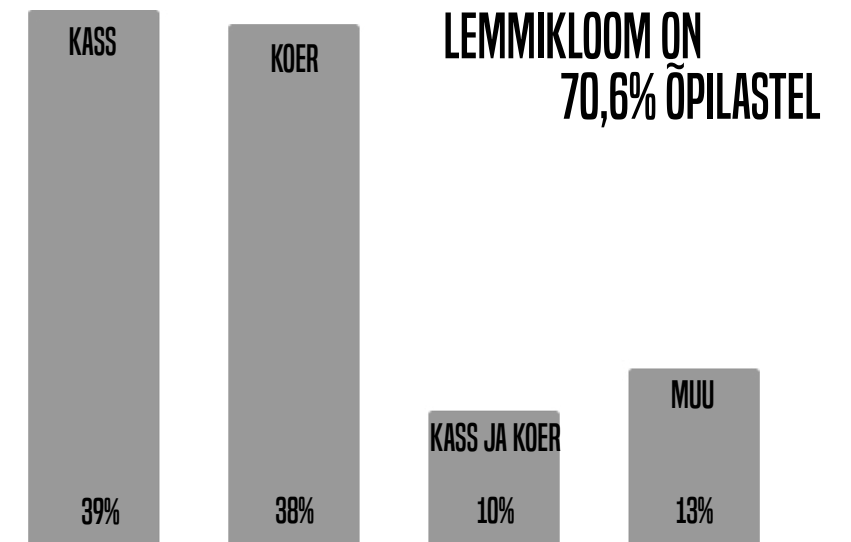

RACHEL KÕLLO

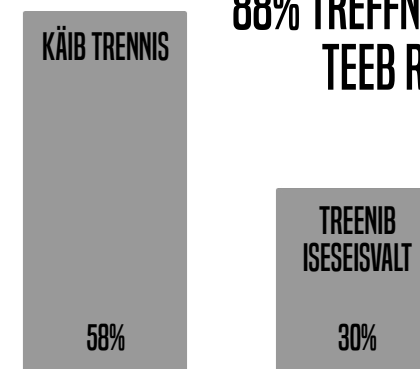
90,8% SAI TREFFNERISSE KATSETEGA JA 9,2% OLÜMPIAADIDEGA. KÕIGE ROHKEM SAADI LOODUSTEADUSTE JA MATEMAATIKA OLÜMPIAADIGA.

Antud tulemused selgitavad välja, milline on üks keskmine treffnerist. Vaata järgi, kas oled parem kui keskmine treffnerist või jääd pigem harju keskmiseks?

KESKMINE TREFFNERIST
TEEB NÄDALAS 6H TREENINGUT.

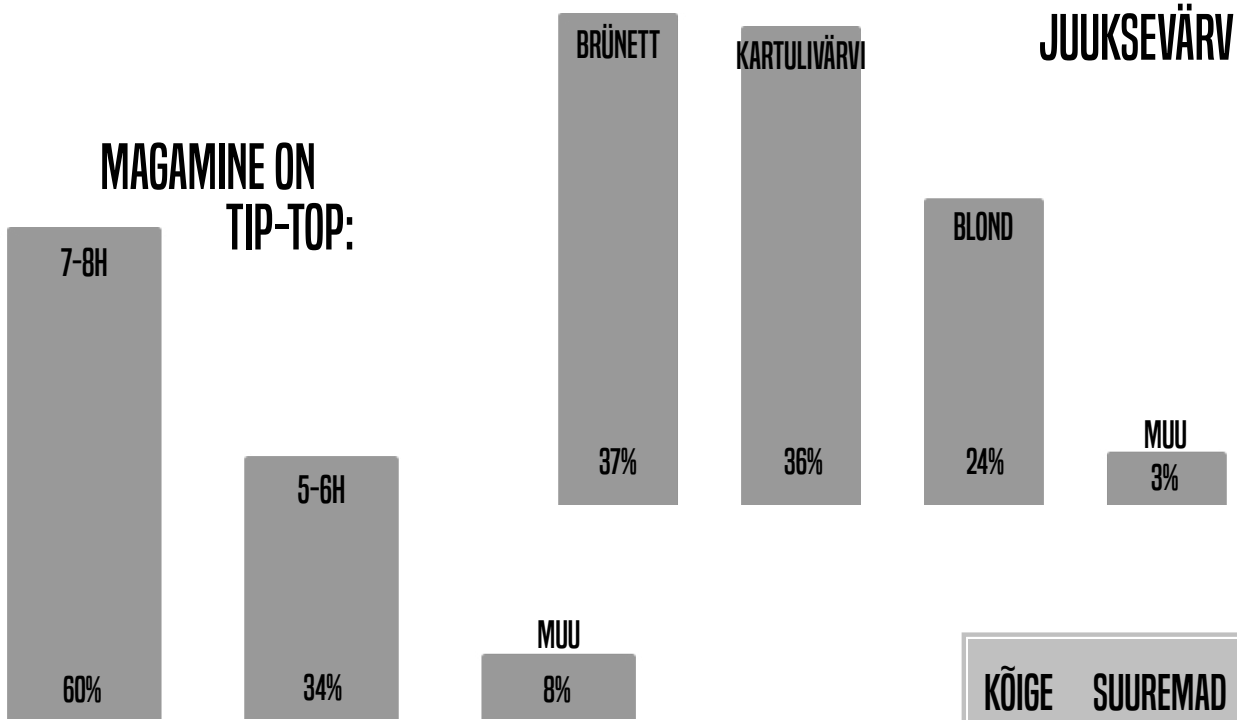

SPORTLIK AKTIIVSUS:
88% TREFFNERISTIDEST
TEEB REGULAARSELRT SPORTI

KOERAOMANIKUD ON PIKEMAD KUI KASSIINIMESED. LISAKS ON KOERAINIMESTEL ÕPITULEMUSED PAREMAD (ARVESTADES KUNSTI-

* Sõrmus ja tekkel on kõigi õpilaste peale. Puudub 11.a klassi andmed. Ülejäänud tulemused on tehtud küsitluse põhjal, millele vastas 228 õpilast.

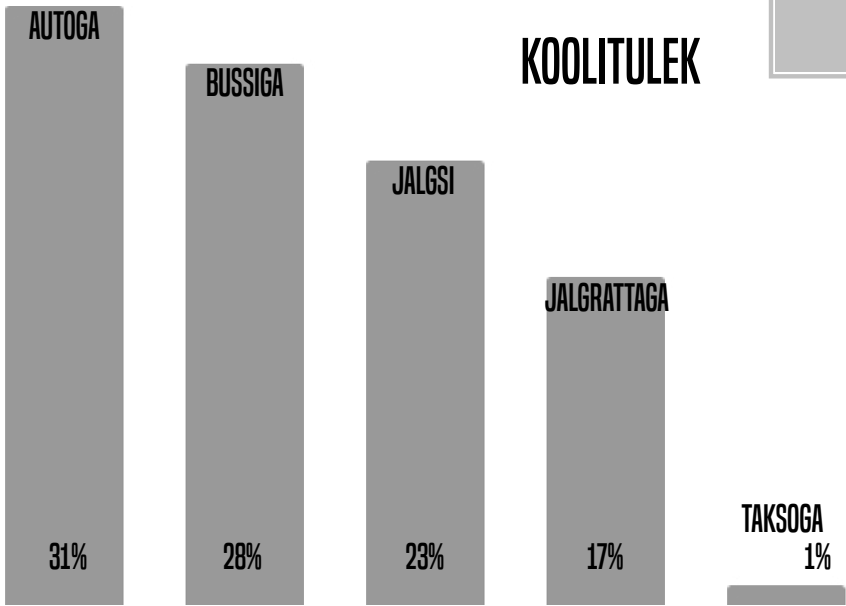

KÕIGE SUUREMAD NÄPUD 10.A KLASIS JA KÕIGE VÄIKSEMAD 10.E KLASIS.

KUNSTIAJALOOS ON KÕIGE PAREMAD HINDED BRÜNETTIDEL.

KÕIGE SUUREMAD PEAD ON 10.C KLASIS JA KÕIGE VÄIKSEMAD 10.D KLASIS.

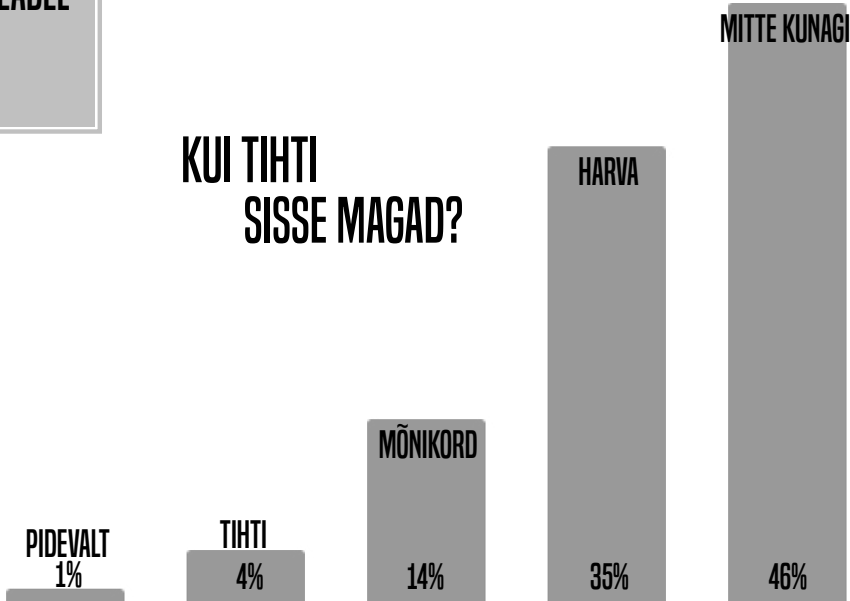
KÕIGE PIKEMAD INIMESED ON PRUUNIDE SILMADEGA.

	POISID	TÜDRUKUD
PIKKUS	182,4 CM	170 CM
KAAL	73,2 KG	61,4 KG
JALANUMBER	44	39
KUNSTIAJALOO KESKMINE HINNE	4,5	4,49
PRILLID (45% VASTANUTEST)	-2,9	-2,3 JA +2,25
TEKKEL (PEA ÜMBERMÕÖT)	57,6 CM	56,5 CM
SÕRMUS	19,2	17,5

ROHKEM KUI TEISTEL JUHTUB KARTULIPEADEL JA SINISILMSETEL.

KÕIGE KOHusetundlikumad on brünetid ja roheliste silmadega õpilased.

TERE TULEMAST TREFFNERISSE!

LIISBET TEEMAA

JOANA JÕGELA - keemia, vilistlane

Teie tähtkuju.
Skorpion

Kust Te tulete/pärinete?

Sündisin Tartus, kuid üles olen kasvanud Lõuna-Eestis ja tänu gümnaasiumiõpingutele olen nüüd juba 10 aastat olnud taas tartlane.

Kuidas ja miks tulite Treffnerisse õpetajaks?

Tegelikult sattusin Treffnerisse juba 3 aastat tagasi, kui Aime Lust otsustas, et ei jätka loodusklasside keemia praktikumi juhendamist. Kuna olin sel hetkel keemia õpikodade koordinaator ja haldasin üle Eesti

mobiilseid praktikume, sattusime Eha Paaboga antud teemal rääkima - nii hakkasin korraldama loodusklassi keemia praktikumi 11. klassis. Minu jaoks oli peamiseks motivaatoriks teha midagi uut (eelmine praktikum oli suunatud analüütilisele keemiale, praegune hõlmab erinevaid valdkondi). Samuti soovin panustada oma kooli.

Milline neljast elemendist (õhk, vesi, tuli, maa) oleksite?

Ma olen tükike neist kõigist! Aga ilmselt kõige rohkem tuli, kuna keemikuna mulle ikkagi meeldib tulega mängida.

Kooli algusest on möödunud kaks kuud, nii õpilased kui õpetajad on juba Hugo vaimus ning Treffner on kujunenud igapäevaseks kohtumispaigaks haridusega. Koolis võib ringi käia küll palju uusi rebaseid, ent kõndimas on ka salapärasemaid kujusid - uued õpetajad. Kes te olete, kust te tulete?

SANDRA SAGAR - inglise keel, vilistlane

Tähtkuju
Sõnn

Õppeaine
Inglise keel

Kust Te tulete?

Ma tulen planeedilt X. Ma olen Treffneri kooli vilistlane. Enne Treffnerit õpetasin 3 õppeaastat Jaan Poska Gümnaasiumis.

Kuidas jõudsite Treffnerini?

Treffnerisse tagasi jõudsin, sest ma ilmselt pidin siia tagasi jõudma. Täpselt 10 aastat tagasi tulin siia kooli 10. klassi ning nüüd alustan jälle siin majas uuesti algusest, mis on isenesest väga vahva, et nii juhtus. Eelkõige on põhjus selles, et õpetajatel on alati tööpõllul raske töökohta leida ja kuna ma olin eelmises koolis asendusõpetaja, oli mul aeg sealt lahkuda. Treffner pakkus mulle siin täiskoormusega kohta ning kõike, mis ma soovisin. Lisaks oli see omamoodi huvitav väljakutse - töötades nüüd Treffneris õpetajana ja olles ise siin õpilane olnud ning teades, kui suured nõudmised õpilastel siinsetele õpetajatele on. Algul hirmutas küll, aga praegu on väga-väga lahe. Eks see kogemus arendab mind isiksusena ka.

Kui suuri erinevusi näete tänaste ning 10-aasta tagaste õpilastega?

Põhimõttelisi erinevusi väga palju pole. Treffnerist endiselt teab, mida ta tahab. Ta teab, kuhu ta on sattunud. Ta on eneseteadlik ning teab, kuhu ta tahab välja jõuda. Treffneristidel

on väga konkreetsed nõudmised haridusele. Kõige suurem erinevus endiste ja praeguste õpilaste vahel on see, et polnud nii suurt nutindust. Vahetundides õppisime meie kontrolltööks või tegime koduseid töid, nüüd aga koosneb enamik koridoripildist telefonidest. Tollel ajal polnudki ju sellist asja nagu nutitelefon. See pole otseselt halb asi, ent erinevus on ikkagi suur.

Kas Te valdaksite pigem musta maagiat või räägiksite loomadega?

Mulle on alati see must maagia natukene huvi pakkunud. Kõik need pahalased filmidest: Darth Vader, Lord Voldemort... neis on midagi, mis mind paelub. Aga loomadega oleks ka lahe rääkida. Siiski võtaksin musta maagia - ma tean, mis see on, ma ei pea seda alati käiku laskma, kuid saan seda kasutada heade asjade tegemiseks.

AVE KÜLTER - matemaatika**Tähtkuju**

Veevalaja

Ainetund

Matemaatika.

Kust Te tulete/pärinete?

Tulen Tartumaalt, Puhjast. Seal õppisin ning töötasin 10 aastat enne Treffnerisse tulekut.

Miks Treffner?

Kandideerisin ja juhtusingi siia. Kavatsesin küll peale 9. klassi tulla siia gümnaasiumisse, aga tol ajal ei raatsinud iga päev bussiga sõita ja mõtlesin, et võiks hoopis õpetajaks tulla.

Milline lind te oleksite?

Oleksin pääsuke, ilmselt suitsupääsuke. Ilus lind, lendab ilusti ja on eestimaaline.

“

Idee siin koolis õpetamisest tundus huvitav juba mõnda aega.

Eve Paap - muusikaõpetus**Tähtkuju**

Kaksik

Õppeaine

Õpetan muusikat, varem olen õpetanud ka kunsti-ajalugu.

Kust Te pärinete?

Valgamaalt, Tõrva linnast. Tulin Tartusse peale Muusikaakadeemia lõpetamist, pärast mida kuni kevadeni töötasin Luunja Keskkoolis muusikaõpetaja ja koorijuhina, mingi aeg ka kunstiajaloo õpetajana.

Miks tulite just Treffnerisse?

Hoidsin Treffneril silma peal, idee siin koolis õpetamisest tundus huvitav juba mõnda aega. Siis avanes võimalus kandideerida konkursil ja nii ma tegin.

Õppeaine, mida õpetaksite Sigatüükas?

Ma ikka õpetaksin muusikat ja tahaksin juhtida koorilaulu. Himustaksin kõiki laulma panna. Koorilauluta ma ei saa olla, olen tähele pannud, et ka ilma muusikat õpetamata ei ole võimalik.

PILTIDE AUTOR: ERIK HÕIM

INDREK PAJUR - ajalugu, vilistlane**Tähtkuju**

Sõnn

Õppeaine

Õpetan ajalugu, oleksin võimeline ilmselt õpetama ka ühiskonnaõpetust.

Kust Te tulete?

Tulen Tartust, põhimõtteliselt kogu elu olen siin elanud.

Miks Treffner?

Treffnerini jõudsin 2004. aastal. Tulin katsetele, ilmselt jala või bussiga. Pärast siia õppima tulemist olen siiani pidevalt Treffneriga seotud olnud. Pole olnud aastatki, mil oleks mingil viisil eemal olnud. Prak-

“

Kui ma peaks
olema mõni
äärmiselt
müütiline
tegelane,
siis ma oleksin
Põhja konn

tika tegin samuti siin, õpetaja Ristikivi oli minu juhendaja. Igasugused kõrvalepõiked on mind alati tagasi toonud - eriti viimase 8 aasta jooksul kujunenud vilistlaste mälumängu traditsioon, kus muidugi on lisaks vilistlastele ka õpilaste võistkonnad. Mälumängust olen kõik need 8 korda kevaditi

osalenud ja mõne koolikaaslaste alati kaasa vedanud. Julgen öelda, et ei ole vahepealsete aastate jooksul koolist kaugeks jäänud. Kuigi peab tõdema, et mõned minu-aegsed õpetajad või nüüdseks kolleegid mind kohe ära ei tundnud, aga eks ma olin siin viimati õppides ka küllalt teistsugune.

Milline ajalooline või müütiline loom Te olla tahaksite?

Kreutzwaldi muinasjutud on mulle alati meeldinud, neid olen ka palju lugenud. Ühes

neist, mis mu lemmikute hulka kuulub, figureerib selline tegelane nagu Põhja konn. Kui ma peaks olema mõni äärmiselt müütiline tegelane, siis ma oleksin Põhja konn, sest nagu ka muinasjutust mäletada võis, oli ta selline paha tegelane - mitte, et ma paha oleks - aga temast jagu saamiseks pidi väga palju kavalust ja trikke kasutama. See jäi meelde, milist koordinatsioonide pundart pidi läbi mängima, et teda kätte saada. Selle aspekti, et ta oli kuri, pigem unustaks.

KOHTUNIKU VIIMNE KOHTUPÄEV

SIRELY VERI

Arvustus uuest Eesti filmist „Kohtunik”

Režissöör: Andres Puustusmaa; **Peaosatäitjad:** Mait Malmsten, Märt Avandi

Kuuldes uuest Eesti filmist, peaosades Mait Malmsteni ja Märt Avandiga, tõusid mu ootused hetkega kõrgele. Lähiajal ilmunud kodumaiste filmide kvaliteet on mind positiivselt üllatanud ning olin valmistunud järjekordseks menufilmiks. Ometi valdasid mind kolinastuse järel vastakad tunded ning peas tiirlesid sajad vastusteta küsimused.

Juba esimesel minutil sai vaatajale selgeks filmi domineeriv meeleolu, mille külm tõsidus jõudis minuni esmalt mustvalge värvivaliku abil. Selline tava-
päratu muutus võib küll näida ebavajalikuna, kuid ometi andis see võimaluse keskenduda teistele, olulisematele detailidele.

filmi „Kohtunik” poster

Avastseen andis selge vastuse ka neile, kes esmalt mustvalge värvitooni vajalikkuses kahtlesid. Nähes väikeses kohtusaalis nukrat perekonda, pinkidel istumas karme kohtumõistjaid ja süüdistatavat seismas, pea maas, muutus koheselt mu meeleolu tõsiseks. Ometi ei saanud ma märkamata jätta häirivaid detaile, millele hiljem pikalt ka mõtlema pidin. Kohtusaalis tegutses kunstnik, kes süüaluse sugulasi oma joonistustes jäädvustas. Selline huvitav lisand oli algselt küll üllatav ja meeldiv, kuid samas eksitav – Eestis ju kohtukunstnikud ei tegutse. Esines veel mitmeid sääraseid stseene, näiteks kut-

sus kohtunik enne otsuse väljakuulutamist enda juurde advokaadi ja prokuröri viimaseks nõupidamiseks. Ei saa väita, et filmi võõramaised elemendid oleksid olnud liialt häirivad, kuid Eesti riigis, eesti keeles peetava kohtuistungil puhul tekitasid need minus mitmeid küsimusi. Peagi langes aga otsus ning karistatavale naisele määrati 15 pikka vangistusaastat.

Usun, et keegi ei pea kohtuniku töö vaimses kurnavuses kahtlema. Lisaks väsimusele ja lõpmatutele mõttevoogudele pidi peategelasest kohtumõistjategelema

ka mitmete igapäevamuredega. Nende hulgast jäävad selgelt silma kohtuniku lahkuminek oma naisest, kellega too järjekindlalt kontakti proovis leida, ning raskes seisus ema viibimine haiglas. Viimase juurde ta parasjagu suundubki, kui süüdimõistetu vend (Märt Avandi kehastuses) kohtuniku julmalt takistab. Tekkinud erimeelsuste tõttu saab aga peagi õigusemõistjast süüdlane ettekavatsemata kuriteos. Filmis tekib pidevalt mõttekohati, millest suurema osa kasutasin ära inimese psüühika üle juurdlemiseks. Alatasa tekivad olukorrad, kus kellegi käitumine tundub vaatajale mõistmatu või isegi mõeldamatuna. Ome-

ti ei tea ju keegi, kuidas sellises olukorras käituks. Üheks sääraseks hetkeks osutus stseen, kus kohtunik süüdi mõistetud naise venda lükkab ning kes komistuse tagajärjel kõrgemalt pinnalt alla kividele kukub ja sureb. Olles täielikult teadlik riigi seadustest, põgeneb kohtumõistja sündmuskohalt ning suundub otsejoones sadamasse. Kas sel hetkel mõtles kohtunik vaid kiirele pääseteele, jättes tahaplaanile asjaolu, et sündmuskohalt põgenemine karistust pikendab? Ilmselt nii oligi.

Nagu eestlasele kombeks, viis põgenemistee Soome. Filmi tegevus toimus külmal talvel ning asukoha valik ei olnud ehk kõige turvalisem, kui kohtunikul vaid tavariided ja pikk mantel seljas olid. Iga päev hakkas mees nägema kujutelmatapetud mehest, kord tänaval, kord enda kõrval. Mida rohkem aega möödus, seda tihedamaks muutusid kohtuniku

iga vaatajani. Need olid minu jaoks ühed filmi kõrghetked. Ma ei osanud kordagi ette näha, millal kujutelm taas kohtuniku silme ette ilmub, seega filmi vältel tekkis üsna mitu üllatusmomenti. Teekonnal puustus mees kokku väga värvika-

“
Kuulasin igat sõna, mis lonkava mehe suust kostis ning mõtlesin nii enda kui ka kohtuniku olemusele

te isiksustega, mis tagantjärele mõeldes oligi põhjus, miks ta pikka aega külmas Põhja-Soome talves vastu pidas. Ometi ei olnud mitmed hetked eriti tõetruud. Ei juhtu just tihti, et äsja suure lotovõi-

stseen filmist „Kohtunik”

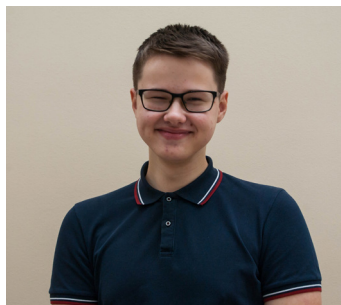
luupainajad ning mõne päeva möödudes nägi ta meest kõikjal, ka enda peegelpildis. Tape-
tu muutus kohtuniku teiseks identiteediks ning hetkedel, mil ta ise seda mõistis, kajastusid inimese psüühika eripärad

du saanud mees võhivõõrale oma auto kingib. Ometi tõid just need ootamatute olemustega inimesed tõsisesse filmi ka rõõmsamaid ja naljakamaid emotsioone. Seikluse lõpuosas oli hullunud õigusemõistja

rampväsinud ning ei suutnud enam edasi liikuda. Imestasin, et seda juba varem kasvõi energia- või vedelikupuudusest ei tekkinud. Lennujaamas kokku kukkudes kohtab ta lonkavat meest, kes ta sürrealistlikule kasiino stiilis lennukile juhatab ja talle seal motiveeriva monoloogi peab. Taaskord äärmiselt ebatõenäoline olukord, kuid just see stseen oli filmi üks õpetlikumaid ja huvitavamaid. Kuulasin igat sõna, mis lonkava mehe suust kostis ning mõtlesin ühtlasi nii enda kui ka kohtuniku olemusele. Filmi lõpp oli oodatav, kuid muutis filmi tõsise meeleolu veidi leebemaks. Lennuk viis põgenenu tagasi kodumaale, kus ta palus kohtuasja uuesti üle vaadata, kaasates viimase hetke asitõendi, mille ta algselt tagasi lükanud oli. Ise kohtunik seda aga enam ei teinud, luupainajaks osutunud kohtuotsus jäi tema jaoks ühtlasi ka viimaseks. Film lõpeb siiski positiivsel noodil, kui kohtunik surnu kujutelmata tänaval märkab ning mõlema näole õrn naeratus ilmub.

Film „Kohtunik” toob vaatajani inimese psüühika keerdkäigud selle kõige varjatumatest nurkadest. Seevastu ei ole paljud elemendid ja juhused tõetruud ning see muudab tõsielule sarnaneva filmi ühtsemaks pigem fantaasia valdkonnaga. Valdavaks meeleoluks on tõsidus, mis kajastub nii mustvalges värvivalikus kui ka osatäitjate riietuses ja emotsioonides. Olgugi, et mõtlesin pidevalt filmi mõistmatutele hetkedele, ei jäänud mul märkamata mõned igati positiivsed osad. Suur austuskummardus lonkavale mehele, Jaan Rekkorile, ning Mait Malmsteni kohtunikulefenomenaalne!

NON VITAE, SED SCHOLAE DISCIMUS?

MARKUS LAANOJA

Koolitee algusest peale on meis üritatud juurutada arusaama, et pole mõtet õppida kooli ega hinnete, vaid iseenda arendamise jaoks. Praegu sisendab seda mõtteviisi meile iga päev teise korruse seinal laiutav deviis. Pidevast propagandast hoolimata paistab, et õpilaste peamiseks eesmärgiks on siiski minimaalse vaevaga saavutada maksimaalsed tulemused. Teekonna asemel sihtmärgist hoolimine on mulle eriti silma torganud vabaainetega seoses - jääb mulje, et nende tähtsaima ja lausa ainsa funktsioonina nähakse vajaliku kursuste arvu täis saamist. Ennetan küsimust mõne lugeja huultel: milleks need vabaained siis veel kasulikud võivad olla?

Treffner, ülikool, rikkaks

Tulemuste ülistamine pole isenesest üllatav, kuna saavutustega kaasneb kiireloomuline või selge kasu. Rõõm viie saamise puhul ja kuldmedal lõpuaktusel jõuavad kätte varem kui arusaam enda heaks tehtud ponnistuste mõjust. Lisaks on puhtinimlik soovida, et tööle järgneks ka teatav preemia. Need aspektid selgitavad, miks ül-

diselt peetakse olulisemaks eesmärgi saavutamist, mitte viisi, kuidas sihini jõutakse. Eriti loomulik on tulemuste tähtsustamine keskkonnas, nagu seda on Treffner, sest edukaid on lihtsalt nii palju. Teiste õnnestumiste nägemine võib kiiresti tekitada tunde, et on vaja vas-

Rõõm viie saamise
puhul ja kuldmedal
lõpuaktusel jõuavad
kätte varem kui
arusaam enda heaks
tehtud ponnistuste
mõjust.

tata samadele standarditele. Vabaained võtavad paratamatult aega ning iga kursus, mis pole täiesti hädavajalik, vähendab võimalusi tegeleda kohustusliku koolitööga, mille tubli sooritamise eest on võimalik au ja kiitust pälvida. Edu defineerimine saavutuste kaudu justkui kutsus üles inimesi vähem tegema, sest vabatahtlikult võetud kohustused mõjuvad ebavajalike lisakoormatena, mida vältides saab pöörata rohkem tähelepanu tasustavamatele eesmärkidele.

Mis ma sealt ikka saan?

Kuigi vabaained on ajakulukad ja tekitavad tõesti koolitööd juurde, on need parim võimalus ennast arendada ja oma silmaringi laiendada. Vabalt valitud ainete suurim pluss on minu arvates võimalus

koguda teadmisi, mis kohustuslike kursuste kaudu meieni koolis ei jõuaks. Valikkursused loovad ideaalse võimaluse isiklikke huvisid edasi arendada ning teha seda just klassikeskkonnas, kus saab oma mõtetele tagasisidet nii õpetajalt kui ka teistelt õpilastelt. Sedasi on võimalik süvendada oma oskusi valdkondades, millega koolis muidu tegeleda ei saaks. Lisaks annavad vabaained võimaluse avastada täiesti uue huvi, millest varem teadlik poldudki. Minu koolitee jooksul on õpilased sageli avaldanud muret vabaainete vähesuse pärast, eriti aktuaalne oli teema eelmisel aastal. Kahtlemata oleks koolil võimalik valikut suurendada ja võib-olla isegi tekitada õpilastele võimalusi õppekava isikupärasemaks muutmiseks, näiteks vähendada nende kursuste hulka, mille osas õpilane

Valiku ulatus on tohutu: ladina keelest tänapäevase India ühiskonnani ning usundiõpetusest joonestamiseni.

kaasa rääkida ei saa. Ometi on meil juba praegu mitmeid vabaaineid, millele võiks õpilaste hulka arvestades olla registreerunud palju rohkem inimesi. Valiku ulatus on tohutu: ladina keelest tänapäevase India ühiskonnani ning usundiõpetu-

sest joonestamiseni. Need on teemad, millega paljud või mitte keegi meist gümnaasiumis ettenähtud kursuste jooksul ei tegele, mistõttu on meil ka võimatu teada, kas nad meie jaoks põnevad on. Vabaained on võrratu paik uute hobide leidmiseks ning huvide äratamiseks.

Täna võidan, homme kahetse

Tähtis on ka mõista, et vabaainetest ei saa ainult teatud teemaga seotud teadmisi, vaid need süvendavad ka üldiseid oskusi, mida on vaja igas eluvaldkonnas. Ajaloosal läheb tulevikus keemiateadmisi vaja ilmselt vähem kui arstitudengil, ent mõlemad saavad kasu tundides arendatud loogilisest mõtlemisest. Seesama meditsiinihuviline

Vabalt valitud ainete
suurim pluss on minu
arvates võimalus
koguda teadmisi, mis
kohustuslike kursuste
kaudu meieni koolis
ei jõuaks.

ei pruugi oma karjääri täita filosoferimisega, kuid peab arvatavasti tulevikus kedagi veenma või oma seisukohta põhjendama - vabaaine aitab selleks valmistuda. Isegi kõige kindlamate eesmärkide ja huvidega inimesed õpivad valikkursustelt midagi uut ja vajalikku, mistõttu pole tegemist väärtusliku aja raiskamise, vaid investeerimisega. Peale selle ei pruugi valikkursustel saadavad teadmised ja oskused tulevikus olla enam üldse nii kättesaadavad, kui nad on praegu. Eraõpetajad ja tunnid keeltekoollides on kulukad, omaette füüsikat või filosoofiat õppida on keeruline ja tüütu. Praegu on avatud kõik ukSED nende teadmiste omandamiseks - peab vaid üle ukse kiikama.

Vabaained õppeaastal 2019/2020

1. periood

- Rootsi keel 1 (A1 tase) (RK1)
- Saksa keel 13.-15. kursus (SK13-15)
- Usundiõpetus 1 (UÕ1) - R,L
- Füüsika 6 (FÜ6) - L, H
- Ladina keel 3 (LK3)
- Majandusõpetus (MAJ1)
- Saksa keelediplomi eksami (DSDII) kursus (SK8)

2. periood

- Eesti keel (ab-kursus) (EKab1)
- Fotograafia (TKFo1)
- Prantsuse keel 4 - 6 (A2 tase) (PKc4-6)
- Rootsi keel 2 (A1 tase) (RK2)
- Saksa keel 10.-12. kursus (SK10-12)
- Usundiõpetus 2 (UÕ2) - R,L
- Vene keel 7 (VK7)
- Majandusõpetus (MAJ2)
- Saksa keelediplomi eksami (DSDII) kursus (SK9)

3. periood

- Hispaania keel 1.-3. kursus (HI1-3)
- Keemia (ab kursus) (KEab)
- Prantsuse keel 4 - 6 (A2 tase) (PKc4-6)
- Rootsi keel 3 (A1/A2 tase) (RK3)
- Saksa keel 10.-12. kursus (SK10-12)
- Saksa keel 13.-15. kursus (SK13-15)
- Vene keel 8 (VK8)
- Majandusõpetus (MAJ3)

4. periood

- Hispaania keel 1.-3. kursus (HI1-3)
- Joonestamine 1 (JO1) - L,H
- Ladina keel 1. kursus (LK1)
- Prantsuse keel 4 - 6 (A2 tase) (PKc4-6)
- Saksa keel 10.-12. kursus (SK10-12)
- Saksa keel 13.-15. kursus (SK13-15)
- Vene keel 9 (VK9)
- Filosoofia 2 (FI2) - R,L
- Karjääriplaneerimine (IÕ4)
- Kaugete maade lood (AJ9)
- Orgaaniline keemia II (KE4) - H
- Joonestamine 1 (JO1) - L,H

5. periood

- Contemporary Indian Society & Culture (ISC1)
- Hispaania keel 1.-3. kursus (HI1-3)
- Joonestamine 2 (JO2)
- Ladina keel 2. kursus (LK2)
- Tervise ja esmaabi kursus (IÕ3)
- Matemaatika kordamine (MA16) - H, L
- Psühholoogia (IÕ5)
- Riigikaitse 1 ja 2 (laager) (RiK1)
- Saksa keelediplomi eksami (DSD II) kursus (SK7)
- Matemaatika (MA15)
- Veebidisain (IF7) - H, L, R

Head treffneristid, vabaainetel on veel mitmeid tühje kohti ning küllap pole õpetajad vastu nende täitmisele. Tehke tulevasele endale kingitus ja minge vabaainesse!

INTERVJU SUVALISE INIMESEGA TÄNAVALT

ELO SAAL

Loeme suvalisteks inimesteks neid, kellest me midagi ei tea. Vilkaid möödujaid ei pane harilikult tähele, veel vähem juurdleme hobikorras nende elu üksikasjade üle. Ja õigupoolest miks peaksimegi? Vastutulijad on ju lihtsalt suvalised inimesed. Me ei pea selle ükskõiksuse kaotamiseks inimesega isegi füüsiliselt suhtlema hakkama. Tarvitseb kedagi kasvõi kauem vaadelda ja sellest piisab, et tekiks järgmine kord sama inimest nähes äratundmine. See on samamoodi nagu terve kukliga, millest ei saa ühtegi ampsu võtta ilma, et kukkel oma terviklikkuse kaotaks. Võtad ühe ampsu ja kukkel jääb igavesti hammustatud kukliks. Suvalisus kaob kohe, kui astud väiksemagi sammu selle poole. Jätame mineviku anonüümsuse ja astume ligi juhuslikule möödujale. Saage tuttavaks ühe suvalise inimesega tänavalt!

NIMI: Henri-Joel Mugu
(Sõprade hulgas tuntud kui Mugu)
VANUS: 21
TÄHTKUJU: Lõvi

Millega Sa tegeled?

Õpin ülikoolis semiootikat, millele kõrvalerialana võtan filosoofiat. Hetkel olen küll akadeemilisel puhkusel ja kuna raha ei maga, siis õpin kutsekoolis IT-d. Kõige olulisem, mis ma semiootikast ka igapäevaellu saan, on kriitilise mõtlemise võime. Samuti analüüsioskus - semiootika on väga analüüsiv, tahab kõigest aru saada. See on suuresti ka filosoofia poolt tulnud, kuna loogika ja muu selline on filosoofia rida, kuigi kandub ka semiootikasse. Inimesed kipuvad ütleva, et semiootikat on raske mõista. Meie, semiootikud, ausaltöelda ka päris hästi sellest aru ei saa. Teaduskonnas on isegi selline

sisenali, et võib-olla kolmanda kursuse lõpuks hakkad natuke taipama, mis see semiootika selline on.

Mis Sulle meeldib?

See, mis minu meelt lahutab. Muusika, nii kuulaja, tegija, plaadikoguja kui ka niisama entusiastina. Praegu on üks pornogrindi projekt ahjus ja varemalt olen lühikest aega mänginud sellistes projektides nagu Süliveri (nüüd Kaev) ja Surnumanaja (nüüd Surnukaevaja). Viimasest visati mind välja poliitiliste eriarvamuste tõttu. Mängin kitarri, mida olen ise omal käel õppinud.

“Kõige olulisem, mis ma semiootikast ka igapäevaellu saan, on kriitilise mõtlemise võime.

Mis Sulle ei meeldi?

Võib-olla inimesed, kes langevad oma arvamusi teiste üle selle põhjal, mida need inimesed muuta ei saa. Sealhulgas ei meeldi ka rassism, homfoobia ja muu säärane. Inimesed, kes üritavad teisi inimesi kuidagi sundida. Ütleme nii, et mulle olemuselt väga ka politseinikud ja seadusedki ei meeldi. Veider isegi kohe niimoodi seda välja öelda.

Milliseid inimese omadusi kadestad?

Jällegi veider öelda, aga võib-olla kohusetundlikkust. Need tüübid, kes koolis kõik õigeks ajaks ära teevad ja kõikidesse tundidesse jõuavad, kuidas nad seda teevad? Lugu pean ka headest inimestest, kuigi see ütleb vähe.

Mugu räägib anekdoodi:

Kaks tomatit lähevad üle tee. Sõidab buss üle. Teine tomat ütleb esimesele:

“Kuule, ketšup, lähme edasi”.

Kas eutanaasia peaks olema legalne?

Olen segaduses mida arvata. Sellele vastamiseks peaksin mõne moraalisisüsteemi kasuks otsustama ja moraaliküsimus on ikka hull rabbit hole. Jah, ma arvan, et eutanaasia peaks olema legalne, aga ma ei oska öelda, kas see on moraalne või ei. Olen päris kaua ülikoolis eetika-aineid läbinud, ja ikka ei tea, mis on moraal ja kas ta on üldse päriselt olemas või mitte. Mingi hetk olin moraalinihilismist väga sisse võetud. Puutusin kokku kahe suurema haruga: veateooriaga (error theory) ja ekspressivismiga (expressivism). Veateooria ütleb põhimõtteliselt seda, et argumendid, mida moraaliga põh-

jendatakse, on juba eos valed. Ma ei mäleta täpselt, kuidas nad seda väidet põhjendasid, aga ekspressivism oli mulle niikuinii sümpaatsem. Seal väidetakse, et kui inimesed räägivad moraalist ja moraalitusest, siis väljendavad nad selle sõna abil lihtsalt oma tundeid ja mingit moraali kui sellist ei olegi olemas.

Kas on parem olla suur kala väikses tiigis või väike kala suures?

Sõna-sõnalt võttes pigem suur kala väikses, sest tugevam jääb ellu. Kui ma võtan seda metafoorsemalt, et mina, suur kala, olen tark ja teised kõik on minuga võrreldes tõesti ajukäebikud, siis oleks see tegelikult päris kohutav. Pigem oleksin õnnelikult loll.

“Pigem oleksin õnnelikult loll.

Kas Sa tahad lapsi saada?

Ei. Kardan, et võiksin olla liiga egoistlik. Pluss siin tuleb mängu küsimus, et kas laste saamine on üldse moraalne, võttes arvesse, kui valesti kõik minna võib. Kirjutasin ühe kursuse lõputöö konkreetselt anti-natalismist. On palju argumente, miks laste saamine võiks olla ebamoraalne.

Aga laste mitte saamine on ju ka ebamoraalne?

Kelle ees?

Mugu on naljamees

AUTOR: ERAKOGU

SOOVITUSED

ÕPILANE

Eliise Viling C19

Raamat: Michelle Obama "Minu lugu"

Kohvik: Willy&Rudy

Teema: Vihmametsade põletamise seos meie toidukultuuriga

SUVALINE INIMENE TÄNAVALT

Natalija Pajevic

Prantslane, MHG

Raamat: Herman Hesse "Demian"

Kohvik: Café de Flore (Üks vanimaid kohvikuid Pariisis, mis avati 1880ndatel)

Teema: Sõltuvused. See on huvitav teema, sest kõigil on vähemalt üks sõltuvus, milleks variante on tohutult. On klassikalised sõltuvused, millest räägitakse rohkem, ent on ka täiesti erandlikke. Enamus inimesi ei mõista sõltuvuste tõsidust ega keerukust.

ÕPETAJA

Toomas Jürgestein

Raamat: Yuval Noah Harari "Sapiens. Inimkonna lühiajalugu" ja "Homo Deus. Homse lühilugu". **Kohvik:** Crepp, Mandala

Teema: Kliima soojenemine. Igaüks, kes on mõelnud kliimastreigile, peaks antud teema vähemalt üldjoontes läbi mõtlema. Tõenäoliselt on see protsess mitmeti huvitav, kuidas suudetakse hoiduda võltsuudistest, kuidas tuua välja see, millega suurem osa teadlasi on ühel nõul, missugused peaksid olema lahendused inimkonnale, missugused üksikindiviididele jne.

VILISTLANE

Jaagup Markus Niitvägi E16

Raamat: Antal Szerb "Rändur ja kuuvalgus"

Kohvik: Gustav

Teema: Loch Nessi koletis

ÕPILASLOOMING

LIISBET TEEMAA

nii laantel kui puudel
kõik asunikud ning ehted,
kes varem nii vahvalt
puid veel ehtsid
on läinud,
lennanud linnuteel edasi.
on aeg märku andnud uue
karge ajastu algusest,
kus kireva karvase kihi
maa peal asendab
valge vaimustav vaip,
see vaip nii valge
sädelev uhke ja külm
hoolib nüüd maapinnast,
keda soojendab
oma pehmelt pimestava kihiga
oma õrna õdusa embusega

on aeg öelda hüvasti
mõneks hetkeks
sügisesele vaikelule
ja tere taas
talvisele idüllile,
kes meid tervitab
valgusega -
vastupidi
mitte taevast,
vaid maalt.
ta suunab meid nägema
valgust ka meie endi
jalge all,
väärtust ja aega,
mida elu kahe jalaga
maa peal
meile pakub